

علی شریعتی

از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد

علی شریعتی

زادروز	۲ آذر ۱۳۱۲
مکان	ایران، سبزوار، کاهک
درگذشت	۲۹ خرداد ۱۳۵۶
محل درگذشت	انگلستان، ساوت‌همپتون
آرامگاه	سوریه، دمشق
ملیت	ایران
تحصیلات	کارشناسی ادبیات فارسی
دکترای تاریخ	دانش‌آموخته مشهد
پیشه	جامعه‌شناس، نویسنده، پژوهشگر
سال‌های فعالیت	۱۳۰۶-۱۳۳۱
تأثیرگذاران	اقبال لاهوری، ابوالحسن فروغی، لؤٹی ماسینیون، فراتس فانون، ژرژ گورویچ، ژاک برک، آلکسیس کارل، ژان کوکتو، شاندل، ژان-پل سارتر، عین القضاة همدانی، محمد تقی شریعتی
لقب	علم انقلاب
	فریادگر بزرگ آزادی
دین	اسلام، تشیع
آثار	فهرست آثار شریعتی
همسر	پوران شریعت‌رضوی

علی شریعتی مزینانی، مشهور به دکتر علی شریعتی [۷] [۸] [۹] [۱۰] [۱۱] [۱۲] (زاده ۲ آذر ۱۳۱۲ در روستای کاهک، سبزوار - درگذشته ۲۹ خرداد ۱۳۵۶ در ساوت‌همپتون، انگلیس) نویسنده [۱۳] [۱۴] و جامعه‌شناس [۱۰] پژوهشگر دینی اهل ایران، از مبارزان و فعالان مذهبی و سیاسی و از نظریه‌پردازان انقلاب اسلامی ایران بود [۱۱] شریعتی نگرشی نوین به تاریخ و جامعه‌شناسی اسلام عرضه کرد. او بازگشت به تشیع حقیقی و انقلابی را نیرویی برای تحقق عدالت اجتماعی قلمداد می‌کرد [۱۱] شریعتی، علاوه بر شهرت زیادش برای سهم داشتن در انقلاب ایران، بدليل کارنامه فعالیتهاش برای احیای مذهب و سنت در جامعه و بیدارگری درباره سلطنت وقت نیز شهرت داشته است. از زمان انقلاب تاکنون یادبودهای زیادی به یاد او برگزار و اجرا کرده‌اند؛ و از آن زمان نقدها و تجلیل‌های زیادی پیرامون آثار، آراء و تأثیراتی که او بر چند دهه معاصر ایران گذاشته وجود دارد.

او در ۴۴ سالگی در انگلستان درگذشت و همانکنون پیکر وی در مکانی نزدیک مقبره زینب کبری در دمشق سوریه به امامت سپرده شده است [۱۲]

محتويات

سرگذشت	کودک
نوجوانی و جوانی	تحصیل در دانشگاه سورین
زندگی مخفیانه	مرگ
فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی	فعالیت‌های خارج از کشور
کانون نشر حقایق اسلام	حسینیه ارشاد
نهضت خدایپرستان سوسیالیست	اندیشه‌ها
نهضت مقاومت ملی	پارانویا
نهضت مقاومت ملی	تقد امپریالیسم
نهضت مقاومت ملی	توحید
نهضت مقاومت ملی	سوسیالیسم
نهضت مقاومت ملی	شریعتی و حکومت دینی
نهضت مقاومت ملی	استبداد
نهضت مقاومت ملی	امت و امامت
نهضت مقاومت ملی	مهدویت
نهضت مقاومت ملی	شریعتی و منتقدین
نهضت مقاومت ملی	روحانیت و شریعتی
نهضت مقاومت ملی	شریعتی و مصطفی ملکیان
نهضت مقاومت ملی	پس از انقلاب
نهضت مقاومت ملی	شریعتی و ایدئولوژی
نهضت مقاومت ملی	شریعتی و تحلیل‌گران

شخصیتی به نام شاندل

آثار

گفتارها

سخنرانی‌ها و درس‌هایی که به صورت صوتی

موجود است

در تالار حسینیه ارشاد

سخنرانی‌ها در دانشگاه‌ها موجود به صورت نوار،

کتاب یا پلی‌کپی

سخنرانی‌ها در سفر مکه همراه کاروان حسینیه

ارشد و سایر مؤسسات

درس‌ها در دانشگاه مشهد از سال ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۰

کتاب‌ها

نمونه اشعار

شمع

بسوزم

آثار درباره علی شریعتی

پادبودها

نگارخانه

جستارهای وابسته

پانویس

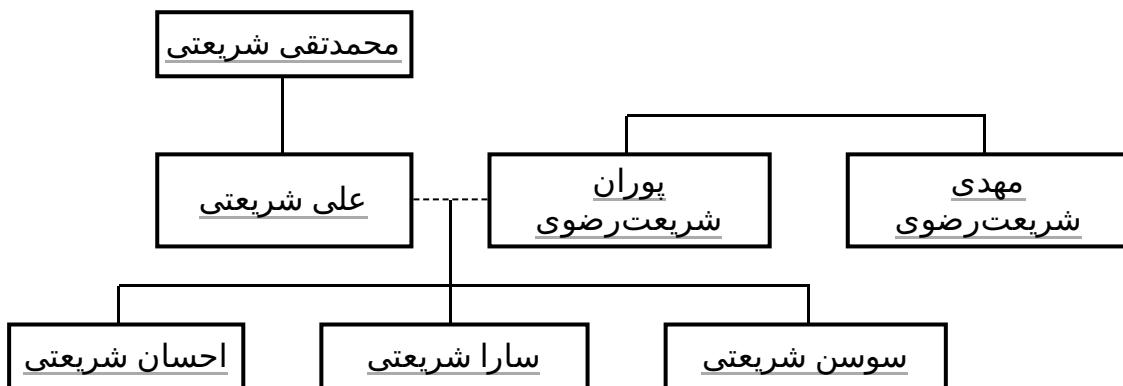
منابع

پیوند به بیرون

سرگذشت

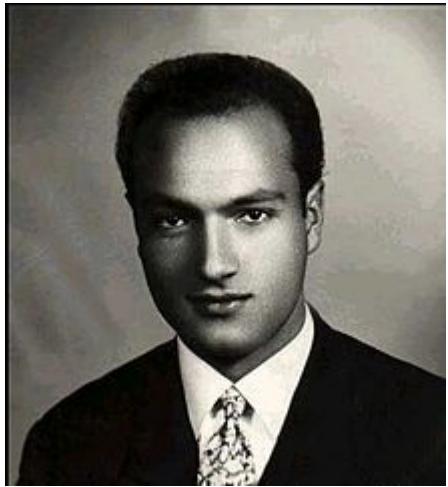
کودکی

علی شریعتی در دوم آذر سال ۱۳۱۲ در روستای کاهک در کویر مزینان در نزدیکی سبزوار زاده شد. پدر پدربرگش، ملا قربانعلی معروف به آخوند حکیم، مردی فیلسوف و فقیه بود که در مدارس قدیم بخارا و مشهد و سبزوار تحصیل کرده و از شاگردان برگزیده حاج ملا هادی سبزواری محسوب می‌شد. ملا قربانعلی چهار فرزند به نام‌های محمود، احمد، حسن و حسین داشت. محمود که به هنگام مرگ پدر، به تحصیل علوم قدیمه مشغول بود، با اصرار مردم مزینان به آنجا آمد تا پیش‌نماز مسجد و مدرس حوزه علمیه باشد. او تا پایان عمر خود در مزینان ماند و چهار فرزند به نام‌های معصومه، قربانعلی، محمد تقی و آقامیرزا محمد از خود بهجا گذاشت. محمد تقی شریعتی در سال ۱۳۱۱ با دختری روستایی از اهالی کاهک به نام زهرا امینی ازدواج کرد و اولین فرزند آنها، علی شریعتی بود.^[۱۲]

شریعتی تحصیلات ابتدایی خود را در دبستان ابن یمین در مشهد در سال ۱۳۱۹ آغاز کرد، اما به دلیل بحرانی شدن اوضاع کشور در سال ۱۳۲۰، محمد تقی شریعتی مجبور شد خانواده‌اش را به ده بفرستند و بنابراین وقهه کوتاهی در تحصیلات شریعتی ایجاد شد. پس از آن، شریعتی به همان دبستان برگشت و تحصیل را ادامه داد.^[۱۲]

نوجوانی و جوانی

علی شریعتی در جوانی

شریعتی در سال ۱۳۲۵ وارد دبیرستان فردوسی مشهد شد. او پس از اتمام سیکل اول دبیرستان در ۱۶ سالگی، با هدف ادامه تحصیل وارد دانشسرای مقدماتی شد. وی در سال ۱۳۳۴ به دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه مشهد وارد شد و رشته زبان و ادبیات فارسی را برگزید. وجود تفکر خلاق باعث شد که شریعتی در طول دوران تحصیل در دانشکده ادبیات به انتشار آثاری چون: ترجمه ابودذر غفاری, ترجمه نیایش اثر کلکسیس کارل و یک رشته مقاله‌های تحقیقی در این زمینه همت گمارد. البته شریعتی ترجیح می‌داد به هر طریق تحصیلات عالیه را بدون وقفه ادامه دهد، اما پدرش تأکید داشت که وارد دانشسرا شود که شاید علت اصلی آن وضع اقتصادی خانواده بود.^[۱۳] در تاریخ ۲۴ تیر ۱۳۳۷ با پوران شریعت‌فرضی همکلاسیش ازدواج کرد.^[۱۴]

شریعتی تحصیلات دانشگاهی خود را در مشهد گذراند و پس از دریافت لیسانس در رشته ادبیات فارسی به علت شاگرد اول شدنیش برای ادامه تحصیل به فرانسه فرستاده شد تا تحصیلات عالی خود را در مقطع دکتری در دانشگاه سورین فرانسه و در رشته ادبیات ادامه دهد. وی در آنجا به تحصیل علمی چون جامعه‌شناسی, مبانی علم تاریخ, تاریخ ادیان, تاریخ و فرهنگ اسلامی پرداخت و با استادان بزرگی چون لوبی ماسینیون, ژرژ گورویچ و سارتر ... آشنا شد. در سال ۱۳۴۳ به ایران بازگشت و در مرز دستگیری وی از سوی ساواک بود و متعلق به دو سال پیش یعنی در هنگام خروج از ایران که به همان دلیل معلم مانده بود و در عین حال لازم‌الاجرا بود. بعد از بازداشت به زندان قزل قلعه در تهران منتقل شد. اوایل شهریور همان سال بعد از آزادی به مشهد برگشت.^[۱۵] در منابع همچنین اشاره شده‌است که وی یکسال پس از ورود به رشته فلسفه دانشگاه تهران، در سال ۱۳۳۵ از آن انصراف داده است.^[۱۶]

در سال ۱۳۴۴ مدتی پس از بیکاری، اداره فرهنگ مشهد، استاد جامعه‌شناسی و فارغ‌التحصیل دانشگاه سورین را به عنوان دبیر انشاء کلاس چهارم دبستان در یکی از روستاهای مشهد استخدام می‌کند، و سپس در دبیرستان به تدریس می‌پردازد و بالاخره به عنوان استادیار تاریخ وارد دانشگاه مشهد می‌شود. در سال ۱۳۴۸ به حسینیه ارشاد دعوت می‌شود و به زودی مسئولیت امور فرهنگی حسینیه را به عهده گرفته و به تدریس جامعه‌شناسی مذهبی، تاریخ شیعه و معارف اسلامی می‌پردازد. اما سرانجام در سال ۱۳۵۲، رژیم شاه، حسینیه ارشاد را تعطیل نمود، و شریعتی را به مدت ۱۸ ماه روانه زندان کمیته شهربانی می‌کند. وی پس از آزادی از زندان روزهای بسیار سختی را پشت سر گذاشت و با رها توسط مأموران ساواک تهدید شد و تحت شکنجه روحی و جسمی قرار گرفت.^[۱۷]

تحصیل در دانشگاه سورین

علی شریعتی در بین سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۴ در فرانسه زندگی می‌کرد. زیلبر لازار استاد راهنمای علی شریعتی و همسرش، پوران شریعت‌فرضی، در دانشگاه سورین در دوره دکترا بود.^[۱۸] لازار، تصحیح متن فارسی کتاب فضائل بلخ, نوشته صفتی الدین بلخی و ترجمه آن به فرانسه را برای رساله دکتری به شریعتی پیشنهاد کرد. به گفته او، شریعتی، برخلاف پوران، که به رساله خود در مورد گلستان سعدی شدیداً علاقمند بود، هیچ علاقه‌ای به موضوع رساله خود نداشت.^[۱۹] شریعتی در سال ۱۹۶۳ تز دکترایش را در ۱۵۵ صفحه به زبان فرانسه و با عنوان «فضائل بلخ» ارائه کرد. او توانست با کمترین نمره ممکن که فقط برای قبولی کافی است مدرک خودش را بگیرد. برخی به اشتباه نوشته‌اند که او مدرک دکترایش را در جامعه‌شناسی یا تاریخ ادیان یا هر دو گرفته است. برخی نیز با توجه به تز دکترایش استدلال می‌کنند که مدرک دکترای او در زمینه فیلولوژی است. عنوان رسمی مدرک او «تاریخ اسلام در قرون وسطی» بود. سفارت ایران در پاریس مدرک او را به عنوان مدرک دکترا در ادبیات به رسمیت شناخت.^[۲۰]

زندگی مخفیانه

شریعتی از آبان ماه ۱۳۵۱ تا تیر ماه ۱۳۵۲ به زندگی مخفی خود روی آورد. سواک به دنبال او بود و از تعطیلی حسینیه ارشاد به بعد، متن سخنرانی‌های شریعتی با اسم مستعار به چاپ می‌رسید. در تیر ماه ۱۳۵۲، سواک پدر علی شریعتی و بعد برادر خانم او را به گروگان گرفت و به زندان این برد تا شریعتی به ناچار خود را معرفی کند. بعد از آن روز به مدت ۱۸ ماه به انفرادی رفت و پس از آن آزاد شد زیرا شاه به دلیل فشارهای بین‌المللی و درخواست وزیر فرهنگ الجایز دریافت که نگه داشتن شریعتی در زندان بیش از آزادی او می‌تواند به شهرت و محبوبیت او بیفزاید.^[۲۱] اسارت درازمدت در سلول، او را سخت به نور آفتاب حساس کرده بود و از نظر روحی هم بسیار افسرده شده بود. رژیم شاه همه راههای مبارزه اجتماعی را بر او بسته بود، حسینیه ارشاد تعطیل و او از تدریس در دانشگاه محروم شده بود. مبارزه مخفی هم عملأً امکان نداشت. سواک او را شدیداً تحت نظر داشت و روز به روز حلقه این محدودیت‌ها تنگ‌تر می‌شد. شریعتی خود می‌گوید: «ظاهرآ آزاد هستم و از قید اسارت، به اصطلاح رهایی یافته‌ام ولی آنچه مسلم است نوع زندانم تغییر کرده و از زندان دولتی به زندان خانه منتقل شده‌ام». دکتر شریعتی پس از دو سال، خسته از وضعیتش تصمیم به «هجرت» می‌گیرد. ممنوع‌الخروج بودن مانع بزرگی برای مهاجرت او به خارج از کشور بود. اما وی با گرفتن گذرنامه با اسم فامیلی «مزینانی» توانست از کشور خارج شده و تهران را به مقصد بروکسل ترک کند. شریعتی پس از چند روز اقامت در بروکسل آنجا را به مقصد ساوت‌همپتون انگلیس ترک می‌کند و در آنجا درمی‌گذرد.

اقامه نماز میت بر پیکر علی شریعتی
توسط موسی صدر. ابراهیم یزدی و
صادق قطبزاده نیز در مراسم حضور
دارند.

آرامگاه علی شریعتی

وی طی مهاجرتش در ۲۹ خرداد ۱۳۵۶ در حالی که سه هفته از سفرش به انگلستان می‌گذشت، در ساوت‌همپتون درگذشت.^[۲۰] دلیل رسمی مرگ وی انسداد شرائین و نرسیدن خون به قلب اعلام شد؛ هرچند مرگ وی توسط برخی به دلیل نداشتن سابقه بیماری قلبی، عدم کالبدشکافی و اعلام نتیجه سریع و خبرداشتن سفارت ایران در لندن از مرگ وی قبل از اعلام رسمی خبر مشکوک دانسته شد.^[۲۱] اما دکتر عبدالکریم سروش در روایتی دیگر متذکر شده که جنازه دکتر شریعتی یکبار پس از مرگ در سرخانه بیمارستان ودفعه بعد پس از کالبد شکافی توسط بیمارستان ساوت‌همپتون به هنگام غسل دادن در مسجدی کوچک در لندن مشاهده کردہ است. بنا به گفته وی جنازه وی در دیدار اول کاملاً سالم و در دفعه دوم دارای شکافتگی‌های متعدد ناشی از کالبد شکافی بوده است و بیمارستان علت مرگ وی را طبیعی اعلام کرده است.^[۲۲]

احمد اشرف می‌نویسد که علی شریعتی بر اثر سکته قلبی درگذشت، در حالی که مخالفین شاه، سازمان ساواک را مقص مرگ او قلمداد می‌کردند.^[۲۳] هوشنگ شهابی هم می‌نویسد که بر اثر سکته قلبی درگذشت، اما پیروانش تمایل داشتند درباره مرگش افسانه سازی کنند (مانند رفتارهای مشاهی که در انقلاب‌های دنیا رخ می‌دهد). شهابی در نهایت رفتارهایی که در دوران زندانی شدنش در گذشته را با وضعیت جسمی اش نامرتبط نمی‌داند.^[۲۴]

شریعتی وصیت کرده بود که وی را در حسینیه ارشاد دفن کنند، ولی هم‌اکنون در قبرستانی کنار حرم زینب کبری، در شهر دمشق نگهداری می‌شود و خانواده‌اش هزینه نگهداری جسد وی را متقبل شدند.^[۲۵]

ناهید فکوهی می‌گوید: "آن شب تا ساعت یازده دور هم نشسته بودیم و حرف می‌زدیم ولی دکتر ساكت و غمگین و گرفته بود و حرفی نمی‌زد. حدود نیمه شب، علی فکوهی و ناهید به خانه خودشان می‌روند و با نسرین قرار می‌گذارند که فردا صبح آماده باشند تا به اتفاق هم به بدرقه دوستشان بروند. دکتر هم به اتفاق خوابی که، در طبقه پایین قرارداشته است می‌رود که بخوابد بعداز مدتی دکتر به سارا می‌گوید، لیوان آبی برایش ببرد. سارا آب را می‌برد و پس از گذشت مدتی باز بچه‌ها را صدا می‌زند و چای می‌خواهد. به نظر ناآرام می‌رسیده و خوابش نمی‌برده است. سوسن و سارا و نسرین هم برای استراحت، با طبقه بالا می‌روند و می‌خوابند فردا صبح ساعت هشت، ناهید با آقای فکوهی برای بدن خواهرشان نسرین به خانه می‌آیند و در می‌زنند، ولی کسی در را باز نمی‌کنند! مدتی هم پشت درمی‌مانند تا نسرین، از خواب بیدار می‌شود. او که برای بازگردان در طبقه پایین می‌آید، می‌بیند که دکتر در آستانه در ورودی اتاق به پشت افتاده و بینی اش به نحوی غیرعادی سیاه شده و باد کرده است. وحشت زده در را باز می‌کند، با اضطراب جریان را به برادرش می‌گوید. ناهید و برادرش متوجه وارد خانه می‌شوند، ناهید بلافضله نبض دکتر را گرفته و می‌بیند نبض او از حرکت ایستاده است و نسرین هم نبض دکتر را می‌گیرد و او هم نظر ناهید را تأیید می‌کند، بلافضله نسرین به طبقه بالا می‌رود تا مراقب بچه‌ها باشد تا پدرشان را به آن حال نبینند علی فکوهی، وحشت زده و غمگین فوراً با اورژانس تماس می‌گیرد، آمبولانس می‌رسد و پس از معاینه نظر می‌دهند که دکتر درگذشته است.^[۲۶]

شریعتی در گورستانی کنار زینبیه در دمشق مدفون است.

فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی

کانون نشر حقایق اسلام

محمد تقی شریعتی پدر شریعتی به همراه عده‌ای قابل توجه از فرهیختگان متدين مشهد با ایجاد کانون نشر حقایق اسلامی در سال ۱۳۲۳، مبارزه با افکار توده‌ای را آغاز کردند. همزمان تلاش کردند تا افکار و اندیشه‌های دینی را هم بازسازی کرده با انحراف و تحریف مبارزه کنند.^[۲۷]

هنگام آغاز فعالیت کانون شریعتی یازده ساله بود و در پانزده سالگی او، کانون به یک نهاد مهم نوگرای مذهبی تبدیل شده بود. هدف سخنرانان کانون القای فلسفه‌ای اخلاقی بر پایه قرآن بود. از ۱۳۲۶ هنگامی که شریعتی ۱۴ ساله بود تا نخستین بار بسته شدن کانون در ۱۳۳۸، او در همه برنامه‌های آن شرکت می‌کرد و نقش بنیادینی در جذب برخی از دوستانش به کانون داشت.^[۲۸] در ۱۳۳۰ اعضای جوان کانون که بیشترشان دانش آموزان دبیرستان بودند با پیروی از نمونه کانون تصمیم به بریایی سازمانی ویژه خود با عنوان انجمن اسلامی دانش آموزان در مشهد کردند.^[۲۹]

علی شریعتی در ۱۳۳۱ به این انجمن پیوست. اعضای انجمن برای آماده ساختن خود برای مبارزه فکری با هوداران و اعضای جوان حزب توده از شریعتی خواستند که آن‌ها را در فلسفه و شیوه سخنوری آموزش دهد. کانون جایگاه مکتبی مقدماتی و سکوی پرشی بود که اعضاش از جمله شریعتی می‌توانستند از آن برای پیوستن به احزاب سیاسی موجود استفاده کنند.^[۲۸] بیشتر جوانان عضو کانون (نشر حقایق اسلام) به تدریج به نهضت خدای پرستان سوسیالیست گرایش پیدا کردند.^[۲۸]

نهضت خدایران سوسیالیست

در مشهد محمد تقی شریعتی پیرو نهضت خدایران سوسیالیست بود و به دنبال سفر محمد نخشب و حسین راضی و تشکیل حوزه حزب ایران و سپس جمعیت آزادی مردم ایران که در حقیقت ادامه دهنده راه و اندیشه نهضت خدایران سوسیالیست محسوب می‌شدند، علی شریعتی نیز به نهضت خدایران سوسیالیست پیوست؛ و همانجا نخستین آموزه‌های اسلام انتقادی اش را کسب کرد.^[۲۹] او تحت تأثیر این آموزه‌ها کتاب ابوذر خدایران سوسیالیست نوشته جوده السحار را در سال ۱۳۳۴ ترجمه و منتشر ساخت.

سامان باورشناسی این نهضت بر سوسیالیسم به عنوان نظامی اقتصادی استوار بود که عدالت اجتماعی و توحید را بنیاد فلسفی خود برمی‌شمرد. نهضت باور داشت که سوسیالیسم بر پایه نفی مالکیت خصوصی بر ایزار تولید، سریع‌ترین راه برای از میان برداشتن بهره‌کشی، تمدیدستی و محرومیت توده‌هast؛ و نیز به باور این گروه دستیابی به این هدف‌ها، گوهر مفهوم عدالت در اسلام بود.^[۲۸]

نهضت مقاومت ملی

شریعتی از پیرامون به مرکز مبارزه وارد شد و به شاخه مشهد نهضت مقاومت ملی به رهبری سید محمود طالقانی، مهدی بازرگان و بلاله سلحشور پیوست. علی شریعتی یکی از سخنگویان و فعالان آتشین این نهضت علیه سلطه و استثمار غرب در ایران بود. فعالیت‌های مصراحت‌آش باعث دستگیری او در سال ۱۳۳۶ و انتقال فوری‌آش به زندان قزل‌قلعه در تهران به مدت هشت ماه شد.

در جریان وقایع ۳۰ تیر سال ۱۳۳۱ اولین بازداشت او رخ داد و این اولین رویارویی او و نظام شاهنشاهی بود. او تحت تأثیر سنت‌های خانواده‌اش، به ویژه افکار نوگرایانه پدرش محمدتقی شریعتی، قرار گرفت. پدربرگش آخوند حکیم و عمومی پدرش عادل نیشابوری از دانشمندان فقه، فلسفه و ادب بهشمار می‌آمدند. پدرش کانون نشر حقایق اسلامی مشهد را بنیان نهاد و از مبتکرین و آغازگران جنبش نوین اسلامی به حساب می‌آمد.

فعالیت‌های خارج از کشور

پس از قبول شدن در بورس تحصیلی، علی شریعتی برای مدتی دست از فعالیت‌های سیاسی کشید و برای ادامه تحصیلات عالیه به فرانسه رفت. وی اندکی پس از رسیدن به پاریس به گروه فعالان ایرانی نظریه ابراهیم یزدی، ابوالحسن بنی‌صدر، صادق قطب‌زاده و مصطفی چمران پیوست و در سال ۱۳۴۱ سازمان نهضت آزادی ایران (بخش خارج از کشور) بنیان گذاشته شد. در جریان کنگره جبهه ملی ایران در اروپا در پیش‌بادن (جمهوری آلمان فدرال) در اوت ۱۹۶۲ با نظر حسین راضی، شریعتی با توجه به قدرت فکری و قلم‌آش، به عنوان سردبیر روزنامه فارسی زبان ایران آزاد (ارگان جبهه ملی ایران خارج از کشور در اروپا) انتخاب شد. اولین شماره این نشریه پس از سردبیری شریعتی در ۱۵ نوامبر ۱۹۶۲ منتشر گردید. این نشریه دیدگاه‌های روش‌نفکران ایرانی خارج و نیز واقعیت‌های مبارزات مردم ایران را منعکس می‌کرد و ارگان رسمی جبهه ملی ایران در اوروبا محسوب می‌گردید. قبل از آن پرویز ورجاوند سردبیری این نشریه را بر عهده داشت.^[۳۰]

در سال ۱۳۳۷ خورشیدی به سازمان آزادیبخش الجزایر می‌پیوندد و سخت به فعالیت می‌پردازد. در سال ۱۳۳۸ خورشیدی مقاله‌ای تحت عنوان "به کجا تکیه کنیم" را در یکی از نشریات فرانسه منتشر می‌کند. در سال ۱۳۳۹ خورشیدی مقاله "شعر چیست؟" ساتر را ترجمه و در پاریس منتشر می‌نماید و در همان اول به علت فعالیت در سازمان آزادیبخش الجزایر گرفتار می‌شود و در زندان پاریس با "گیوز" مصاحبه‌ای می‌کند که در سال ۱۳۴۳ در توگو چاپ می‌شود. در سال ۱۳۳۹ نیز مقاله‌ای تحت عنوان "مرگ فرانس فلانون" را در پاریس منتشر می‌کند، همچنین در طول مبارزات مردم الجزایر برای آزادی دستگیر می‌شود و مورد ضرب و شتم پلیس فرانسه قرار می‌گیرد و روانه بیمارستان می‌شود و سپس به زندان فرستاده می‌شود.^[۳۱]

حسینیه ارشاد

اندیشه‌ها

شریعتی یکی از متفکران مسلمان بود و در عین حال، رویکردی نقادانه نسبت به برخی از باورهای مذهبی داشت. او به‌طور خاص، تشیع صفوی^[۳۱] را مظہر سنت مسخر شده می‌داند و آن را تواً با اسارت‌پذیری، خرافه، تقلید و جبرگرایی معرفی می‌کرد.^[۳۲]

وی همچنین از نگاه سطحی به مدرنیته نیز انتقاد می‌کرد و معتقد بود که راه پیشرفت و ترقی ملت‌های شرقی، متفاوت از راهی است که غرب پیموده است.^[۳۲] البته استفاده آگاهانه از تجربیات مدرنیته در غرب، مورد پذیرش شریعتی قرار داشت. شریعتی، محمد رضا حکیمی را به عنوان وصی خود جهت هرگونه دخل و تصرف در آثارش انتخاب کرده است.^[۳۳]

پارانویا

به باور علی شریعتی، تأسیس دولت صفوی در برابر امپراتوری عثمانی یکی از بزرگترین توطئه‌ها است تا با برانگیختن جنگ‌های مداوم میان دو امپراطوری، جهان اسلام را تضعیف کند.^[۳۴]

نقد امپریالیسم

زمانی که شریعتی مشغول ترجمه کتاب پنج سال جنگ الجزایر بود، در سه نامه به فانون به نقد نظریات وی در مورد کنار گذاشتن دین به عنوان ابزاری برای مبارزه با امپریالیسم غربی پرداخت. شریعتی برخلاف فانون معتقد بود که مردم تنها در صورتی می‌توانند با نظام امپریالیسم مبارزه کنند که نخست هویت فرهنگی خودشان را دریابند و هویت فرهنگی در برخی کشورها با سنت‌های مذهبی پیوند خورده است. شریعتی شعار بازگشتن به اصل و پیشینه مذهبی خود را مطرح می‌کرد.^[۳۵]

توحید

توحید از دیدگاه شریعتی چنان‌که خود او مدعی است نه فقط یک تئوری کلامی اعتقادی و صرفاً یگانه پنداشتن خداوند که به منزله یک زیربنا و جهان‌بینی اعتقادی است. او توحید را به عنوان اصل یکتاپرستی عنوان می‌کند و در آثار اسلام‌شناسی‌اش از آن در مقابل شرک یاد می‌کند.

شریعتی می‌گوید توحید عبارتست از:

... یک فلسفه جهان‌بینی و جهان‌شناسی که همان‌طور که می‌خواهد به جهان وحدت بدهد، از نظر خلقت (نیز می‌خواهد) به انسان وحدت بدده، و همان‌طوری که می‌خواهد بین تمام عناصر جهان وحدت بدده - جهان را به خیر و شر تقسیم نمی‌کند - همان‌طور می‌خواهد زیربنایی برای وحدت گروه‌ها و نژادها و طبقات بشری بسازد؛ و بنابراین توحید خدا، در عین حال که حقیقت توجیه‌کننده عالم است زیر بنای توحید انسان هم هست، و توحید معبد زیربنای توحید عابد، که انسان‌ها باشند، هست...

[نهضت ابراهیم] می‌خواهد به وسیله توحید، در عین حال که انسان را از نظر شناخت هستی بر گرد کانون واقعی و حقیقی عالم وجود بچرخاند، در عین حال بر گرد یک ملاک و یک زیربنای فکری، که اساس وحدت بشری و طبقاتی و نژادی را می‌سازد، بچرخاند، و سمبل هر دو کعبه است.^[۳۶]

سوسیالیسم

راه سوسیالیسم غیر دینی در ایران با تشکیل نهضت خدایران سوسیالیست که محمد نخشب از بنیان‌گذاران آن و شریعتی از شناخته‌ترین چهره‌های آن بود، به سمت جمع شدن با آموزه‌های اسلام باز شد.^[۳۷] شریعتی در مقدمه مقاله‌ای که در سال ۱۳۳۴ تحت عنوان مکتب واسطه نوشته می‌نویسد: «از میان مکتب‌های ماتریالیسم و ایدئالیسم، اسلام روش مختص به خود را دارد و آن را می‌توان رئالیسم نامید. رؤیم اجتماعی و اقتصادی اسلام، سوسیالیسم عملی است که بر طرز فکر خدایرانستی استوار می‌باشد و حد وسط میان دو رژیم فاسد کاپیتالیسم و کمونیسم می‌باشد». از این رو شریعتی، ابوذر، از اصحاب فادر پیامبر را نمونه بارز یک سوسیالیست یکتاپرست می‌دانست که در برابر ستم حکومت ایستاد و به اعتراض برخاست. ترجمه کتاب ابوذر نوشته عبدالحمید جواد السحار از او در سینه جوانی است.^[۳۸]

شریعتی چنین می‌گوید:

... سوسیالیسم راستین، که جامعه‌ای بی‌طبقه می‌سازد، بدون مذهب ممکن نیست. زیرا انسان‌ها اگر به مرحله‌ای از رشد اخلاقی و کمال معنوی نرسند که بتوانند به خاطر برای انسان‌ها از حق خود چشم پوشند و به مرحله ماوراء مادی «ایشار» برسند، جامعه‌ای برابر را نمی‌توان ساخت. زیرا حق‌ها هرگز برابر نیست و ماتریالیسم، جبراً به اندوبيو-ثوالیسم می‌اجتمد و بر عکس، مذهب نیز تا جامعه‌ای از بند افزون طلبی مادی و استثمار و تضاد طبقاتی رها نشده است، نمی‌تواند تحقق یابد. چه، تنها در چنین جامعه‌ای است که انسان رها شده از بند تنابز مادی، مجال آن را می‌یابد که از بیماری شیء شدن در نظام ماشینیسم و سرمایه‌داری، یا از خود بیگانه شدن در برابر بت پول و مصرف و گرگومیش شدن در رابطه طبقاتی [نجات] یابد ...

و در نتیجه، تکامل ذاتی خود بپردازد و خلق‌خوی خدا را گیرد و جانشین خدا در طبیعت گردد و این‌ها است دعوت‌های نهایی مذهب، که تنها در جامعه‌ای بی‌طبقه، که بر اساس «کتاب و ترازو و آهن» استوار است، نه جهل و تبعیض و ضعف، می‌تواند تحقق عینی یابد و تحقق توحید در زندگی بشری، این است.^[۴۰]

شريعى و حکومت دينى

شريعى معتقد به برقراری حکومت دينى نبود، ايشان دموکراسى با رأى اكثريت را در جهان امروزى نه کاملترین بلکه قابل قبول ترين حکومت مى دانست : «اول باید ببنين حکومت مذهبى چيست؟ حکومت مذهبى رژيمى است که در آن به جاي رجل سياسى، رجل مذهبى (روحانى) مقامات سياسى و دولتى را اشغال مى کنند و به عبارت ديگر حکومت مذهبى يعني حکومت روحانيون بر ملت. آثار طبيعى چنین حکومتى يكى استبداد است، زيرا روحانى خود را جانشين خدا و مجرى اوامر او در زمين مى داند و در چنین صورتى مردم حق اظهار نظر و انتقاد و مخالفت با او را ندارند. يك زعيم روحانى خود را به خودى خود زعيم مى داند، و نه به اعتبار راي و نظر و تصويب جمهور مردم.

بنابراين يك حاكم غيرمسئول است و اين مادر استبداد و ديكاتوري فردی است و چون خود را سايه و نماینده خدا مى داند، بر جان و مال و ناموس مردم مسلط است و در هیچ گونه ستم و تجاوزی تردید به خود راه نمى دهد، بلکه رضای خدا را در آن مى پنداشد. گذشته از آن، برای مخالف، برای پیروان مذاهب ديگر، حتى حق حيات نيز قائل نىست. آنها را منضوب خدا، گمراه، نجس و دشمن راه دين و حق مى شمارد و هرگونه ظلمى را نسبت به آنان عدل خدايي تلقى مى کند. خلاصه حکومت مذهبى همان است که قرون وسطى كشيشان داشتند و ويكتور هوگو آن را بدقت ترسیم کرده است .»

كتاب مذهب عليه مذهب مجتمعه آثار ۲۲ (توبين بي، تمدن-مذهب) تهران چاپخش ج ۸ سال ۱۳۸۸ ص ۲۰۶ و ۲۰۷

استبداد

شريعى استبداد و ديكاتوري را از عوامل بironi دفن استعدادهای انسانی «وقد خاب من دساها» مى دانست و رستگاري انسان «فلاح» را تا خدا، تا «صدرة المنتهى» (يک وجب مانده به خدا) بالاترین اعتقاد به او مانيس تلقى مى کرد دکتر شريعى استبداد و ديكاتوري را عين شرك مى داند و مستبد و ديكاتور را کسى مى شمرد که قصد خدابي کردن در زمين را دارد:

«پذيرش استبداد پذيرش شرك است: اگر سرنوشت خود را بدست کسى بسارييم يا در دست کسى ببندازيم شرك آوردهايم؛ اگر آزادي خويش را به کسى فروختيم يا کسى را صاحب خود پنداشتيem يا ادعai کسى را که خود را صاحب ما مى شمارد پذيرفتيم، مشركيem ...

هرگز به خاطر قدرت، علم، ثروت و نژاد... تکبر ورزد و خود را از ديگران بزرگتر نشان دهد، يا اراده خود را بر خلق «تحمیل» کند و به «میل خود» حکومت براند، ادعai خدایي کرده، و هر که آن را پذيرد «شرك» آورده است. زира «حکومت مطلقه»، «اراده مطلقه» تکبر، قدرت و تسلط و تملک در انحصار خداست.

مجموعه آثار ۳۰، اسلامشناسي، ص ۹۴ و ۹۵

امت و امامت

از ديگر نظريات عده شريعى نظریه امت، به پيشواي امامت است. بسياري اين نظریه را سرآغاز پيدايش ولايت فقيه مى دانند.

كتاب «امت و امامت» شريعى به ويزه مورد انتقاد شديد تجديدنظر طلبان بود، كتابی که در آن شريعى رأى افراد ناگاه جامعه را خوار شمرده و خواستار نوعی دموکراسى ارشاد شده برای جوامع عقبمانده تا دست یافتن آنها به سطح قابل قبولی از توسعه شده بود. به باور منتقدان، شريعى با طرح بحث امت و امامت و بىاعتنایي به رأى تودهها، ناخواسته به توحیه نظریه ولايت فقيه در جمهوری اسلامی کمک کرده بود.^[۴۱]

شريعى در اين زمينه بحث دموکراسى رأسها و دموکراسى رأىها را مطرح مى کند. دموکراسى رأسها از نظر وي مربوط به جوامعى است که آرای افراد وابسته به ديگران است و مثلاً رئيس قبيله رأى خود را بر تمام قبيله تحمیل مى کند. اما دموکراسى رأىها مربوط به جوامعى است که افراد جامعه به «اندوبيوئاليسم كامل» رسیدهاند.^[۴۲]

شريعى مى گويد:

رهبری امت (امامت) متعهد نبیست که همچون رئيس جمهور آمريكا، يا مسئول برنامه «شما و راديو»، مطابق ذوق و پسند و سليقه مشتریها عمل کند، و تعهد ندارد که تنها خوشی و شادي و بخورداری در حد اعلا- به افراد جامعه اش ببخشد. بلکه مى خواهد و متعهد است که در مستقيمه ترين راهها، با بيشترین سرعت و صحيح ترين حرکت، جامعه را بسوی تکامل رهبری کند، حتى اگر اين تکامل به قيمت رنج افراد باشد، البته رنجي که اکثریت، آگاهانه پذيرفته اند، نه که بر آنها تحمیل کرده باشند. بدین ترتیب، «امامت» عبارت مى شود از رسالت سنگين رهبری و راندن جامعه و فرد از «آنچه هست»، به سوی «آنچه باید باشد»، به هر قيمت ممکن، اما نه به «خواست شخصي امام»، بلکه بر اساس ايدئولوژي ثابتی که امام نيز بيشتر از هر فردی، تابع آن است و در برابر مسئول! و از همینجا است که امامت از ديكاتوري جدا مى شود و رهبری فكري انقلابي با رهبری فردی استبدادي تضاد مى يابد.^[۴۳]

مهدویت

شريعى با نگرشى جامعه‌شناختى به مهدویت و اصل انتظار مى‌نگرد، و انتظار مثبت را انتظارى نه انقیادبخش جامعه و به تعبير خودش منفى که انتظار اعتراضي و عصيان‌کننده مى‌داند.

شريعى در کتاب انتظار مكتب اعتراض تأكيد مى‌کند که «انتظار» مهمترین مؤلفه و مقوم «مهدویت» است؛ انتظارى که متناسب و متلائم با «اعتراض» است و يادآور روحیه عصیانگر و ظلم سرزی و انقلابی يك شیعه ملتزم و واقعی است.^[۴۴]

شريعى و منتقدین

دکتر شريعى نگاه نو و خاصی به دین اسلام و به ويژه مذهب تشیع داشت و بر اساس این نگاه آرایی مطرح کرد که موافقان و مخالفان فراوان داشته و بحث‌های فراوانی در نقده این آرا صورت گرفته است.^[۴۵]

پوران شريعى رضوی درباره مخالفت‌هایی که با شريعى مى‌شد چنین مى‌گوید: «به جز نظام حکومتی وقت که به شکل‌های مختلف برای او دردرس درست می‌کرد، روحانیت سننی و به ويژه بخشندهای بی‌سود و قشری آن، بیشترین مخالفت‌ها را با علی و آرای او می‌کرد که با جوسازی، شایعه پراکنی، افتراءهای دروغ، بیانه‌نویسی و صدور فتوا و طرد و لعن و... همراه بود.»^[۴۶]

روحانیت و شريعى

شريعى بارها تأكيد مى‌کرد که در اسلام به جای روحانی، عالم دینی وجود دارد، وی اعتقاد داشت که روحانی چیزی مقتبس از تعالیم مسيحي قرون وسطی بوده که با ظهور سلطنت صفوی در قبای ملا و آخوند بر اسلام تحمل شده است؛ بنابراین همچنانکه دین مسيحي قرون وسطی را يك از علل بی‌اعتمادسازی دین در قرون حاضر مى‌دانست. روحانیت اسلامی را يکسره مردود مى‌دانست و عنوان عالم دینی را شایسته نشاندن بر جایگاه روحانیت خرافی کنونی مى‌دانست. وی در يك از نوشته‌هایش چنین مى‌نویسد:

من غیر از اینکه اساساً اصطلاح «روحانیت» را يك اصطلاح اسلامی و شیعی نمی‌دانم و معتقدم این اصطلاح اخیراً از مسیحیت گرفته شده و در متون اسلامی ما چنین کلمه‌ای بدين معنی نیامده است، بلکه در اسلام به جای روحانی و جسمانی، ما عالم داریم و متعلم و بنابراین باید به جای روحانی گفت «عالم اسلامی». و اما راجع به علمای اسلامی، این را می‌خواهیم ادعا کنم و دهها قرینه و نمونه عینی بر اثبات آن دارم؛ که از میان نویسندهان و سخنرانان و حتی علماء و فضلاي اسلامی معاصر، هیچ‌کس (البته در حد امکانات و نوع کار و کاراکترش) به اندازه من افتخار دفاع جدی و مؤثر عملی و فکری از این جامعه گرانقدری که امید بزرگ و سرمایه عزیز مال است، نداشته است، دليل:

۱- در کتاب «انتظار» طلب را به نقل از ونسان مونتی، پرولتر فکری خوانده‌ام، این مجاهدان پاکباز راه علم و ایمان که با پولی که از مخارج یک مرغ آمریکایی است، جوانی را فدای آموزش دین می‌کنند و در زمانی که هر دانشجویی رشته تحصیلی‌اش را براساس درآمد آینده‌اش انتخاب می‌کند، وی رشته‌ای را برگزیده است که دوران طلبگی‌اش اینچنین به زهدی باور نکردند می‌گذرد.

۲- در یک کنفرانس عمومی دانشجویی در حسینیه ارشاد خطاب به دانشجویان گفتم که من، برای آینده این نهضت فکری، برای بیداری مردم و احیای روح حقیقی اسلام و برانگیختن روح معارض و عدالتخواه شیعه علوی و رستگاری جامعه، به طلاق بیشتر از شما امید بسته‌ام.^[۴۷]

همچنین شريعى در کتاب اجتهد و نظریه انقلاب دائمی در مقایسه‌ای بین روش‌نفکر و روحانی نکته‌ای را متذکر می‌شود که به مملکت خوبش خیانت کرده‌اند و زیر قراردادهای استعماری را امضا کرده‌اند، ولی هیچ جانمی‌توان حتی یک امضا عالم روحانی را در چنین قراردادهای خائن‌های دید.

علاوه بر آن در مقایسه‌ای بین سیستم حوزه علمیه و دانشگاه به دلایل سیار زیادی همچون اقامت محصل، انتخاب درس، بورسیه تحصیلی حوزه و... روش کار حوزه را بسیار مترقی تر نسبت به دانشگاه بیان می‌کند.

در بحث دموکراسی و سیستم‌های مدیریت نیز در این کتاب شريعى روش انتخاب مستقیم توسط مردم به روش دموکراسی مرسوم و فعلی را زیر سؤال می‌برد و روش غیرمستقیم برای انتخاب راس هرم حکومت را توسط نخبگان برگزیده مردم مناسب تر می‌داند.

مهدي بازگان درباره ریشه‌های اختلاف شريعى و روحانیت مى‌نویسد:

روحانیت در همه ادیان و ادوار به دو دلیل با امثال دکتر شريعی‌ها ناسازگاری دارد. یکی اینکه تجدد و نوآوری را منافی با اصالت و استحکام دین دانسته، می‌ترسند در مبانی و معتقدات مردم که تا حدود زیادی بر تشریفات و تحجر و سنت‌ها و افکار کهن تکیه دارد، تزلزل حاصل شود و دلیل مهم‌ترشان این است که اصلاً نمی‌خواهند هیچ فردی که خارج از صنف و کسوت مقدس است وارد قلمروی واسطگی بین خدا و خلق خدا شود.

این رویه شریعتی منجر به موضع گیری روحانیون علیه او شد. مرتضی انصاری قمی خواستار حبس و اعدام شریعتی شد. او به دولت، مردم و روحانیون هشدار داد: «در یک قرن اخیر، اسلام و تشیع هیچگاه دشمنی خطرناکتر و گستاختر از علی شریعتی به خود ندیده است». ناصر مکارم شیرازی با چاپ مقاله‌ای در مجله مکتب اسلام و با عنوان «آیا شورا مبنای حکومت اسلامی است؟» نظر شریعتی را نادرست دانسته و استدلال کرده بود که شیعه به انتخاب خلیفه بر اساس رأی شورا معتقد نیست و خلیفه را منتخب خدا و پیامبر می‌داند. تعدادی از طلاب قم نزد شهاب الدین نجفی مرجعی و شریعتمداری مراجعه و اظهار داشته‌اند که علی شریعتی در یکی از سخنرانی‌هایش در حسینیه ارشاد منکر امام زمان شیعیان شده و گفته‌است دعای ندب سند معتبر ندارد و مرجعی گفت من دکتر شریعتی را نمی‌شناسم ولی اگر او چنین حرفی گفته باشد کافر است. با انتشار این فتوای رسمی، حسینیه ارشاد در آبان ۱۳۵۱ تعطیل گردید. پس از تعطیلی ارشاد، فتاوی مذهبی علیه حسینیه ارشاد و شریعتی به شدت گسترش یافت. شریعتی نهایتاً به دلیل دستگیری پدرش، در تیرماه ۱۳۵۲ خود را تسليیم کرد و زندانی شد. پس از دستگیری وی محمد بهشتی، سید هادی خامنه‌ای و چند نفر از طلاب قم در منزل مرتضی مطهری حضور داشتند که مطهری ضمن انتقاد از شریعتی گفت صرف نظر از افکار نادرست وی، ضربه جبران‌نایبزیری بر همامتگی روحانیت و طبقه تحصیلکرده زد و آن‌ها را نسبت به هم سخت بدین نمود و اسسات جمیع از جوانان خام را علیه روحانیون برانگیخت. ابوالحسن قزوینی در پاسخ به استفتای نوشته: «هر چند مدتی است کسالت دارم و قادر بر مطالعه نیستم، ولی نظر به مطالعه اجمالی، کتب مذکور مطابق با مذهب تشیع نمی‌باشد و انکار خاتمت و انکار ضروری دین اسلام است». علامه سید محمدحسین طباطبائی در پاسخ به استفتای نوشته: «این جانب نوشته‌های دکتر شریعتی را در خصوص اسلام‌شناسی هرگز تصدیق نکرده، نوع مطالب ایشان اشتباه و طبق مدارک دینی اسلامی غیرقابل قبول است». سید کاظم مرجعی هم در پاسخ به استفتای دیگر خرید و فروش کتب شریعتی را حرام دانست. همچنین سید علی اصفهانی اعلام کرد: «نوشتجات نامبرده مشتمل بر اباطیل گوناگون است».

صدور فتواها علیه شریعتی تا پس از مرگ وی ادامه داشت و در این زمان آقایان خوبی، مرجعی شیرازی، شاهرودی، عبدالله شیرازی، مالک حسینی، علی نمازی و... فتاوی مشابهی علیه شریعتی صادر کردند. در این زمان تلاش‌هایی هم شد که فتواهای لی یا علیه شریعتی از روح الله خمینی صادر شود، اما وی در این باره همواره سکوت کرد. محمد یزدی در خاطرات خود از جلسه مدرسین قم پیش از انقلاب برای تصمیم‌گیری درباره شریعتی می‌نویسد:

جلسه مزبور در منزل نوری همدانی تشکیل شده بود و بحث به مرز کفر و ایمان رسیده بود. پس از شور و مشورت، آقایان به این نتیجه رسیدند که اعلام کفر در مورد شریعتی بازتاب خوبی ندارد و در کل به مصلحت اسلام و مسلمین نیست... آقای مصباح یزدی در آن ماجرا قائل به دیدگاه خاصی بودند و بقیه اعضای جامعه در برابر ایشان قرار داشتند.

به این ترتیب بخشی از روحانیون نزدیک به خمینی نیز که بعدها وارد حکومت جمهوری اسلامی شدند، تنها به دلیل مصلحت از اعلام کفر شریعتی خودداری کرده بودند. مرتضی مطهری در نامه‌ای در آستانه انقلاب اسلامی به سید روح الله خمینی می‌نویسد:[۴۸]

کوچکترین گناه این مرد بدنام کردن روحانیت است. او همکاری روحانیت با دستگاه‌های ظلم و جور علیه توده مردم را به صورت یک اصل کلی اجتماعی درآورد و مدعی شد که ملک و ملا و به تعبیر دیگر تبع و طلا و تسبیح همیشه در کنار هم بوده و یک مقصد داشته‌اند.

شریعتی جور دیگر به روحانیت نگاه می‌کرد و معتقد بود روحانیت کارش متفاوت با سخنرانی و وعظ است. طرز فکر و برداشت میرزا خلیل کمره‌ای نسبت به شریعتی با بسیاری از علمای هم عصر وی متفاوت بود. وی در کتاب خود به نام فتاوی صحابی کبیر سلمان فارسی، کتاب سلمان پاک اثر مستشرق فرانسوی پروفسور لویی ماسینیون، ترجمه‌ی علی شریعتی را نقد نمود. در سال ۱۳۵۱، میرزا خلیل کمره‌ای نسخه‌ای از کتاب فتاوی صحابی کبیر سلمان فارسی را توسط فرزندش امیرحسین برای شریعتی ارسال داشت و ضمن تشرک از تحقیقات علمی شریعتی درباره تاریخ ادیان و اسلام، از او خواست که به ۱۹ نکته علمی در ترجمه کتاب سلمان پاک مراجعه و آن‌ها را مورد بازنگری و تحقیق بیشتر قرار دهد.

شریعتی و مصطفی ملکیان

ملکیان گفته‌است یکی از مؤثرترین کتاب‌هایی که در طول عمرش خوانده است کتاب کویر شریعتی وارد می‌داند و می‌گوید:

چگونه آدم می‌تواند سارتر را با عین‌القضات همدانی یا حلاج را با کامو جمع کند؟ من می‌گویم اگر در تفکر من دیدید دو شخصیت متفکری که قابل جمع نیستند، با هم جمع شده‌اند، بدانید که لااقل دانش من از یکی از آن دو شخصیت متفکر ناقص است که توanstه‌اند در خیال‌خانه ذهن من کنار هم بنشینند. فرض کنید من اگر در تفکرم گفتم که مولانا و خیام در خیال‌خانه ذهن من در کنار هم نشسته‌اند، لااقل بدانید که من یکی از آین دو را نمی‌شناسم. چون اگر مولانا را قبول داشته باشی، نمی‌توانی خیام را هم قبول داشته باشی یا اگر خیام را قبول داشته باشی نمی‌توانی مولانا را قبول داشته باشی، چرا؟ نه به خاطر اینکه یک نکته نیست که در آن حق با مولانا و خیام باشد و یک حرف را بزنند، از این نکات وجود دارد اما بن و بن‌ماهی فکر متفاوت است. شما که نمی‌توانید یک جمله از حرفهای مرا با یک جمله از حرفهای فرد دیگری در کنار هم بگذارید و بعد بگویید این دو یک‌جور فکر می‌کنند، باید دید این دو جمله از چه بن‌ماهی‌هایی برخاسته‌اند. بن‌ماهی مادی‌انگارانه سیمون دو بوار و سارتر کجا و بن‌ماهی عین‌القضات و حلاج کجا، و گرنه در سخن عیسی و در سخن مارکس هم حرف مشرک وجود دارد، اما با استناد به این نکات وجود دارد من یک عیسی‌وی مارکسیست هستم یا یک مارکسی مسیحی‌ام! مارکسیسم از بن و بنیاد مسیحیت را نفی می‌کند و مسیحیت هم از بن و بنیاد مارکسیسم را نفی می‌کند؛ بنابراین سازگاری دو جمله از این متفکر با دو جمله از متفکر دیگری، غیر از این است که من می‌توانم مسیحی مارکسیست باشم. متأسفانه این نکته در آثار شریعتی بارز است، به نمایه آثار شریعتی رجوع کنید و این را مقایسه کنید با نمایه نوشته‌های مهندس بازرگان یا دکتر

سروش یا مجتهد شبستری، می‌بینید که نمایه آثار شریعتی بسیار مفصل‌تر است، نام بسیاری از شخصیت‌ها می‌آید و چند برابر از دیگر نواندیشان دینی هم می‌آید ولی این همه ارجاع دادن و این همه آدم را در منظومه فکری خود نشان دادن و نشاندن به نظر من نشان‌دهنده آن است که تفاوت‌ها را نتوانسته ببیند، آن هم تفاوت‌های بنیادی را، نیجه هم با مارکس و مسیح سخن مشترک دارد ولی مسیح کجا، نیجه کجا.

— مصطفی ملکیان، ملکیان، وبگاه شریعتی در نیمه حرف (<http://shariati.nimeharf.com/Shariati/article-category/nagd/>)
(digaran/mostafamalekian)

پس از انقلاب

تمبر یادبود علی شریعتی که در سال ۱۳۵۹ توسط شرکت پست ایران منتشر شده است

شریعتی و ایدئولوژی

یک از نقدهای بارز بر شریعتی ایدئولوژیه کردن دین است که نخستین بار در دهه ۶۰، داریوش شایگان، با عنوان ایدئولوژی کردن سنت در کتاب خود با عنوان نقد/ایدئولوژی بر آن خرد گرفت.

شریعتی ایدئولوژی را مقدم بر فرنگ می‌داند و در تحلیل تاریخی اش ادعا می‌کند که تمامی تحولات تاریخ و تمدنی پس از ظهور یک مکتب و ایدئولوژی و ایمان و فکر و حرکت ایدئولوژیک و عقیدتی نوین بوده‌است.^[۴۹] وی با با جدا کردن ایدئولوژی از فرهنگ و فرق نهادن بین آن دو، عقاید و احکام ارزشی و عملی اسلام را به مثابه یک مکتب یا ایدئولوژی ثابت و وحیانی معرفی می‌کند.^[۴۹] شریعتی می‌گفت: «دین داریم به منزله ایدئولوژی و دین داریم به منزله فرهنگ». به اعتقاد وی ایدئولوژی آن بود که نزد ابوزر (غفاری) و فرهنگ آن که نزد ابوعلی (سینا) بود.^[۵۰]

از نظر داریوش آشوری، روشنفکر معاصر، هنر شریعتی این بود که برای تبدیل دین به ایدئولوژی به معنای گفتمان بسیج گر سیاسی برای دگرگونی انقلابی به یاری زبان‌آوری خاص خود توانست به اسطوره‌های سنتی شیعه، رنگ اسطوره‌های انقلابی مدرن بزند.^[۵۱] شایگان با کمک گرفتن از تعبیر ایدئولوژی شدن سنت بر این باور است که تلاش‌های فکری شریعتی دچار تناقض است.^[۵۲]

این رویکرد ایدئولوژی اندیشه شریعتی در دین البته مورد انتقاد شدید روشنفکر دینی عبدالکریم سروش هم هست. سروش از منظر معرفت‌شناسی دین به آن می‌نگرد و در فریه‌تر از ایدئولوژی آن را ایدئولوژیک کردن دین می‌نامد. وی با مردود دانستن چنین معرفتی آن را «شبه معرفت غفلت‌آمیز»، «خادم منافع»، «مشروعیت‌بخش به قدرت حاکم»، «معطوف به قدرت و سیاست و انقلاب»، «تعارض‌زا از عین و ذهن» و «باعل و بی‌دلیل» می‌خواند.^[۵۳]

شریعتی و تحلیل‌گران

محسن کدیور از روحانیون منتقد روحانیت حاکم در ایران درباره شریعتی چنین می‌گوید: «شریعتی در عین انتقاد از سنت، منتقد مدرنیته هم بود، بنابراین بی‌شک پیشکراول نوادیشی دینی و روشنفکری دینی در ایران محسوب می‌شود و هرگز نمی‌توان جریان او را از جریان کنونی روشنفکری دینی در ایران جدا نانست».^[۵۴]

احسان شریعتی فرزند شریعتی در رابطه با پدر چنان می‌گوید: «تجربه معنوی و انسانی شریعتی می‌تواند حتی برای نسل جوان، صرف نظر از اینکه چه نوع اعتقاد دینی و ایدئولوژیک داشته باشد»^[۵۵] از نظر احسان شریعتی در برخوردار با اندیشه شریعتی باید میان ابعاد و زوابایان گوناگون فکری وی تفکیک کرد و آن‌ها را از منظر انسان‌شناسی، هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی در نظر داشت. به نظر وی درک شریعتی از توحید هستی باید در پرتو نوسازی اندیشه مذهبی و درک توحیدی از انسان و جهان با نوعی جهان بینی جدید مورد تأمل قرار گیرد. وی شریعتی را متفکری متعلق به حوزه پدیدارشناسی دانسته و تفاوت نگرش شریعتی را در جایگزین کردن درک‌ها و برداشت‌های دگر اندیشانه در گذر زمان از مقولاتی همچون عقل و اجماع می‌داند، که دو عنصر علم و زمان جای آن را گرفته‌اند.^[۵۶]

از نظر عبدالکریم سروش، فیلسوف ایرانی موضع‌گیری عموم گروه‌ها و طبقات جامعه درباره علی شریعتی، چه در دوران حیات و مبارزه او و چه پس از وفات وی دستخوش تغییر شده‌است الا موضع‌گیری روحانیون درباره وی که همواره نگاهی ثابت در خصوص وی داشتند و آن موضع این بود که او مطرود و غیرمقبول است و سخنانش سخنان ضد دین است و خدمت او نه خدمت بلکه خیانت است.^[۵۷]

بیژن عبدالکریمی بر این باور است که بیشتر تحلیل‌ها و نظراتی که در مورد شریعتی صورت گرفته‌است در افق گذشته بوده‌است. وی معتقد است که دفاع از شریعتی بیشتر در فضاهای سیاسی و ایدئولوژیک شکل گرفته‌است. به نظر وی بایدی شریعتی را در افق آینده فهم کرد. از نظر وی شریعتی نه تنها به جهان مدرن برخوردار منفعانه نداشته است بلکه مواجهه وی را کنش‌گرانه می‌داند. از نظر بیژن عبدالکریمی، روشنفکر ای همچون سروش، شایگان و جواد طباطبایی که شریعتی را به ایدئولوژیک اندیشه می‌کنند مبتلا به خطای هرمنوتیکی شده‌اند.^[۵۸]

سید جواد میری معتقد است که خوانش برخی از روشنفکران همچون سید جواد طباطبائی، بخاطر عدم تفکیک میان خواندن و خوانش از شرعیتی امری اشتباه است. به نظر میری باید آثار شرعیتی را در دل یک سنت فکری خوانش کرد. به نظر میری، شرعیتی تکامل انسانی را با توجه به استعدادی که خداوند در انسان گذاشته است تفسیر می‌کند.^[۵۹]

محمدامین قانعی‌راد، شرعیتی را یک متفکر سنتر گرا می‌داند که توانسته است میان مقولاتی همچون اسلام، اگزیستانسیالیسم و سوسیالیسم ستزی را ایجاد کند. او پژوهش شرعیتی را مدرنیته می‌داند که به دو عنصر آزادی و عدالت پرداخته‌اند.^[۶۰]

شخصیتی به نام شاندل

طرح شاندل - طراح: علی شرعیتی^[۶۱]

شاندل (۲ آذر ۱۳۱۲، فرانسه - ۲۹ خرداد ۱۳۵۶، تونس) نام یک شخصیت غیر واقعی و نمادین است که در برخی نوشتہ‌ها و سخنرانی‌های شرعیتی نام برده می‌شد و توسط خود او ساخته شده^[۶۲] (یا به زبان دیگر خود شرعیتی است) شاندل در زبان فرانسوی به معنای شمع است^[۶۳].

از طرفی شمع تخلص مورد استفاده شرعیتی بود که از کنار هم گذاشتن حروف اول کلمات (شرعیتی، مزینانی، علی) که سازنده نام او بودند، به وجود آمد.

تا سال‌ها کسی از یک شخص بودن شرعیتی و شاندل خبر نداشت و سال‌های بعد از فوت او، جستجوگران در یافتن فردی به نام شاندل عاجز مانده بودند تا زمانی که مطالعاتی بر دست نوشتہ‌های شخصی ایشان صورت گرفت و با نشانه‌هایی که خود شرعیتی در خصوص شاندل گذاشته بود، به یکسان بودن شخصیت شاندل و شرعیتی پی بردند.^[۶۴]

شمع سروازه‌ای از کلمات { شرعیتی، مزینانی، علی } سازنده نام اوست^[۶۵].

مقاله علی شرعیتی با نام مستعار «شمع» در نشریه^[۶۶]

در سال‌های آغازین دهه ۳۰، علی شرعیتی که جوانی ۲۰ ساله بود اشعارش را با نام مستعار «شمع» در روزنامه خراسان به چاپ می‌رساند.

دلیل این عمل این بود که پدر ایشان محمدتقی شرعیتی از روشنفکران و فعالان سیاسی-مذهبی مطرح آن زمان بود و او نمی‌خواست نامش را فاش کند^[۶۷] یا گمان می‌کرد که اشعارش کیفیت بالایی ندارند و هنوز پخته نیستند و هیچ وقت قصد انتشار آنان را نداشت

شعرهایم سوزانده شود که نماند مگر «قوى سپید» و «غريب راه» و «در کشور» و «شمع زندان»

(وصیت نامه)

[۶۵]

اما او برخی از اشعارش را با نام خود در این روزنامه به چاپ رسانید^[۶۸] او لین شعر او «شمع زندان» نام داشت که شمع نماد خود شرعیتی بود^[۶۹].

شرعیتی اکثر مقالات حرفه‌ای و علمی خود را به نام خود در روزنامه خراسان به چاپ می‌رسانید و کاهی از نام «شمع» استفاده می‌کرد اما بعدها در نشریه ایران آزاد، ارگان سازمان‌های اروپایی جبهه ملی ایران، و همچنین در نشریه نامه پارسی با نام مستعار «شمع» در آن مطلب می‌نوشت.^[۷۰] دلیل این کار برای داشتن امنیت و پنهان ماندن از چشم سواک بود.

آثار

شرعیتی آثار عمده‌ای در زمینه اسلام‌شناسی و شیعه‌شناسی دارد. اکثر کتاب‌های شرعیتی جمع‌آوری سخنرانی‌های تحریریافته او در حسینیه ارشاد، دانشگاه‌ها، یا مجموعه‌ای از مقالات و نوشتہ‌های پراکنده او هستند که توسط مرکز نشر آثار دکتر شرعیتی به صورت مجموعه آثار در سی و شش جلد پس از مرگ وی به چاپ رسیده‌است.

علی شرعیتی در آذر ۱۳۵۵، شش ماه قبل از مرگش وصیت‌نامه‌ای نوشته و به دست محمدرضا حکیمی سیرده است. خانواده شرعیتی پس از اطلاع از این نامه، از محمدرضا حکیمی خواستند که او نوشتہ‌ها و گفتگوهای شرعیتی را بنا به وصیت‌ش بازبینی کند اما حکیمی چنین نکرد و اصل نامه را نیز به خانواده شرعیتی بازگرداند.

گفتارها

سخنرانی‌ها و درس‌هایی که به صورت صوتی موجود است

در تالار حسینیه ارشاد

شريعی همواره به خاطر سخنرانی‌هایش در حسینیه ارشاد مورد انتقاد روحانیت واقع می‌شد.

- تاریخ ادیان (از درس ۱ تا ۱۴)
- اسلام‌شناسی (از درس ۱۵ تا آخر)
 - نگاهی به تاریخ فردا ۲۰/۷/۴۸
 - نسل نو مسلمان ۳/۸/۴۷
 - روش شناخت اسلام ۹/۸/۴۷
 - علی (ع) حقیقتی بر گونه اساطیر ۱۵/۱۲/۴۷
 - علی (ع) حقیقتی بر گونه اساطیر ۱۶/۱۲/۴۷
 - امت و امامت در جامعه‌شناسی ۱۱/۱/۴۸
 - امت و امامت در جامعه‌شناسی ۱۲/۱/۴۸
 - امت و امامت در جامعه‌شناسی ۱۳/۱/۴۸
 - امت و امامت در جامعه‌شناسی ۱۴/۱/۴۸
 - متمن و متجدد ۱۹/۲/۴۸
 - علی تنهاست ۱۱/۹/۴۸
- علی (ع) و حیات با روش پس از مرگ ۱۲/۹/۴۸
- علی (ع) و حیات با روش پس از مرگ ۱۳/۹/۴۸
- علی (ع) و حیات با روش پس از مرگ ۱۴/۹/۴۸
- علی انسان تمام ۲۰/۹/۴۸
- میعاد با ابراهیم ۲۸/۱۲/۴۸
- میعاد با ابراهیم ۲۹/۱۲/۴۸
- میعاد با ابراهیم ۱/۱/۴۹
- میعاد با ابراهیم ۲/۱/۴۹
- نیایش ۱۳/۱/۴۹
- تاریخ و ارزش آن در اسلام ۱۵/۰/۴۹
- مذهب علیه مذهب ۲۲/۰/۴۹
- مذهب علیه مذهب ۲۳/۰/۴۹
- روشنفکر و مسئولیت آن در جامعه ۳۰/۰/۴۹
- روشنفکر و مسئولیت آن در جامعه ۳۱/۰/۴۹
- فلسفه تاریخ در اسلام (در ادیان ابراهیمی) ۱/۶/۴۹
- اجرای برنامه در مسجد الجواب (تاریخ در اسلام) ۱۴/۱۲/۴۹
- فاطمه، فاطمه‌است ۱۵/۴/۰
- انتظار مذهب اعتراض ۸/۸/۰
- تشیع علوی و تشیع صفوی ۹/۸/۰
- مسئولیت شیعه بودن ۱۵/۸/۰
- سال فدایکاری در راه مکتب ۱۶/۸/۰
- چه نیازی به علی؟ ۱۷/۸/۰
- آری اینچنین بود ای برادر ۱۸/۸/۰
- علی بنیان‌گذار وحدت ۱۹/۸/۰
- پدر، مادر، ما متهمیم ۲۰/۸/۰
- از کجا آغاز کنیم ۱/۹/۰
- شهادت (تاسوعاً) ۶/۱۲/۰
- حسین وارت آدم (عاشروا) ۷/۱۲/۰
- پس از شهادت (مسجد نارمک) ۷/۱۲/۰
- نقش انقلابی یاد و یادآوران در تاریخ تشیع ۲۱/۶/۰۱
- قرن ما در جستجوی علی (ع) ۳/۶/۰۱
- زیباترین روح پرستنده ۲۲/۶/۰۱
- قسمت اول سminar (ایام فاطمیه) ۲۲/۴/۰۱
- قسمت دوم سminar ۲۳/۴/۰۱
- قسمت سوم سminar ۲۴/۴/۰۱

- قسمت چهارم سمینار
- قسمت پنجم سمینار
- هجرت و تمدن (۲ قسمت)
- تشیع سرخ (سخنی در مورد نمایشنامه سربداران)
- مقدمه‌ای بر نمایشنامه ابودر
- پاسخ به سوالات مربوط به درس‌ها
- یک حزب تمام (۲ شب)
- پیروان علی و رنجهاشان ۴/۸/۰۱
- سوره روم پیام امید به روشنگر مسئول ۵/۸/۰۱
- قاسطین، مارقین، ناکثین ۷/۸/۰۱
- اسلام در آمریکا (به همراه دکتر پرتوماه)
- دائرة المعارف شیعه مقدمه بر کنفرانس آقای حسن الامین
- علی اگر می‌گفت: آری
- علی، یک روح در چند بعد (سه جلسه)
- پیروزی در شکست
- ماشین در اسارت ماشینیسم
- استحمار
- قصه حسن و محبوبه
- قو قولی قوقو

سخنرانی‌ها در دانشگاه‌ها موجود به صورت نوار، کتاب یا پلی‌کپی

سال	روز	موضوع	جای	توضیحات
		از کجا آغاز کنیم؟	دانشگاه آریامهر	
		ماشین در اسارت ماشینیسم	دانشکده پلی تکنیک	
		جامعه شناسی شرک	دانشکده ادبیات تهران	
		انقلاب در ارزش ها	دانشکده ادبیات تهران	
		ریشه های اقتصادی - طبقاتی رنسانس	مدرسه عالی بازرگانی	
		متداولتری علم	مدرسه عالی بازرگانی	
		علم یا استولاستیک جدید	دانشکده پزشکی تهران	
		انسان و تاریخ	دانشکده فنی تهران	
		چهار زندان انسان	مدرسه عالی علوم تربیتی	
		اگزیستانسیالیسم	دانشکده ملی	
		علل احتطاط مذهب	دانشگاه ملی	
		استانداردهای ثابت در <u>تعلیم و تربیت</u>	دانشسرای عالی سپاه بهداشت	
		استحمار	مدرسه عالی دختران	۲ سخنرانی
		انتظار مذهب اعتراض		گفتگو با دانشجویان <u>دانشکده نفت آبادان</u>
		استخراج و تصفیه منابع فرهنگی	دانشکده نفت	
		جهان بینی	دانشکده نفت آبادان	
		مخروط فرهنگ شناسی	دانشکده نفت آبادان	
		فرهنگ و ایدئولوژی	دانشسرای عالی تهران	
		ایمان در علم	دانشگاه مشهد - تالار رازی	
		میعاد با ابراهیم	دانشگاه مشهد - تالار رازی	
		هنر در انتظار موعود	دانشگاه مشهد - تالار رازی	
		کتاب		سخنرانی در انجمن کتاب <u>دانشگاه مشهد</u>
		انسان دیروز و انسان امروز	دانشگاه مشهد - دانشکده علوم	
		بازگشت به خویشن	دانشگاه جندیشاپور - اهواز	
		نیازهای انسان امروز	دانشگاه جندیشاپور - اهواز	
		انسان بی خود	دانشکده ادبیات - دانشگاه تهران	
		روح جدید علم	دانشگاه صنعتی آریامهر	
		خدا در خانه یک کنیز (فلسفه حج)	دانشگاه مشهد	
		اومنیسم در قصد خلقت آدم	دانشکده نفت آبادان	انتروبولوژی فلسفی
		چهار زندان انسان	دانشکده نفت آبادان	
		ایدئولوژی	دانشکده نفت آبادان	
		رسالت روشنفکر برای ساختن جامعه	دانشکده نفت	
		تأمل در خویش		

سخنرانی‌ها در سفر مکه همراه کاروان حسینیه ارشاد و سایر مؤسسات

- پس از شهادت (مسجد جامع نارمک ۷/۱۲/۵۰)
- اجرای برنامه در مسجد الحوار (۱۴/۱۲/۴۹) تاریخ در اسلام
- تمدن و تجدد (دیبرستان مهستی مشهد - سریرست و مسئول هاشم منجمی)
- مجموعه سخنرانی‌ها در سفر مکه سال ۴۸ به همراه کاروان ارشاد
- مجموعه سخنرانی‌ها در سفر مکه سال ۴۹ به همراه کاروان ارشاد
- مجموعه سخنرانی‌ها در سفر مکه سال ۵۰ به همراه کاروان ارشاد
- بیعت و وصالت (دموکراسی و رهبری انقلابی) (کانون مهندسین تهران)

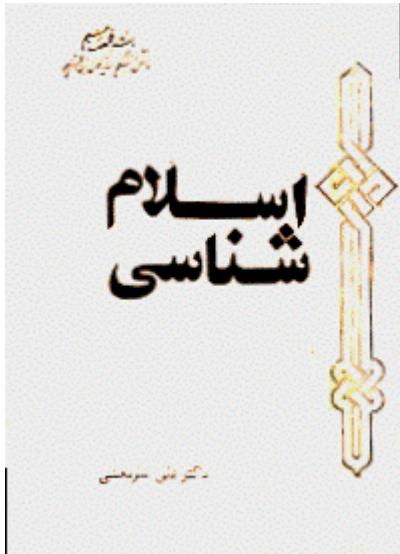
درس‌ها در دانشگاه مشهد از سال ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۰

- تاریخ اسلام (سال ۱۳۴۶-۷ دانشکده ادبیات)
- درس‌های تاریخ ادیان (سه دور - دانشکده ادبیات)
- درس تاریخ تمدن (چهار دوره شامل، جهان‌بینی و محیط نگاه زرد کنفرانس خام خاکپور - دیالک تیک)
- تاریخ قرون جدید (سه سال تدریس شده در سه جلد)
- قرون جدید (یک جلد به وسیله دانشجویان از نوار پیاده شده)
- «جهان در آستانه بعثت» فصل اول ایران (درس‌های دانشکده ادبیات در فصول مختلف
- سیاست‌پرستی) و پیدایش طبقه روشنفکر «قرن جدید» از رنسانس تا ۱۹۶۴
- رنسانس و تاریخ اروپا از پایان قرون وسطی تا ۱۶۰۰ (سال سوم رشته تاریخ ۱۳۴۵-۶
- درس «فلسفه و معارف اسلامی»
- جامعه‌شناسی مکتب و آثار آلبرکامو به عنوان شاگرد لوکوس (دانشکده ادبیات)
- انسان در تمدن جدید (درس‌های تاریخ تمدن - ادبیات)
- مکتب‌ها و نظرهای گوناگون در باب تاریخ (پلی‌کپی سال ۴۶ درس فلسفه تاریخ - دانشکده ادبیات)
- دین و سرگذشت (جلد دوم تاریخ ادیان - ادبیات)
- پس از پیغمبر (پلی‌کپی - ادبیات - درس اسلام‌شناسی)
- فلسفه تاریخ (دانشکده ادبیات - رشته تاریخ - دو دوره)
- تاریخ کشورهای مجاور (روسیه - عراق - ترکیه - پاکستان و دانشکده ادبیات - یکسال) توضیح: درس پاکستان کنفرانس آفای منشی‌زاده است که به وسیله دکتر تصحیح شده است و کامل و بنام منشی‌زاده چاپ شده.
- تاریخ عقاید سیاسی و اقتصادی (سال ۴۵/۴۶ - دانشکده ادبیات سال چهارم)
- تاریخ ایران پس از اسلام (دانشکده ادبیات یکسال)
- تاریخ علم (دانشکده علوم)
- پیروزی پس از شکست

کتاب‌ها

در این فهرست کتاب‌ها بر اساس ترتیب مجموعه آثار قرار دارند:

- با مخاطب‌های آشنا
- خدوسرانی انقلابی
- ابودر
- بازگشت
- فاطمه، فاطمه است
- ما و اقبال
- تحلیلی از مناسک حج
- شیعه
- نیایش
- تشیع علوی و تشیع صفوی
- جهت‌گیری طبقاتی در اسلام
- تاریخ تمدن (۲ جلد)
- هبوط در کویر [۷۱]
- تاریخ و شناخت ادیان (دو جلد)
- اسلام‌شناسی (درس‌های حسینیه ارشاد) (سه جلد)

درس‌های اسلام‌شناسی شریعتی از
مهتمرین و جنجال برانگیزترین
کتاب‌های شریعتی بود.

- حسین وارت آم
- چه باید کرد؟
- زن
- مذهب علیه مذهب
- جهان‌بینی و ایدئولوژی
- انسان
- انسان بی‌خود
- علی حقیقتی بر گونه اساطیر
- بازشناسی هویت ایرانی اسلامی
- روش شناخت اسلام
- میعاد با ابراهیم
- اسلام‌شناسی (سخنرانی‌های دانشگاه مشهد)
- ویژگی‌های قرون جدید
- هنر
- گفتگوهای تنهایی (دو جلد)
- امت و امامت
- نامه‌ها
- آثار گونه‌گون (دو جلد)
- آثار جوانی (دو جلد)

نمونه اشعار

دو نمونه از اشعار دکتر شریعتی:
[۷۲]

شمع

امشب از بحر خدا بیدار باش
رحم کن امشب مرا غنخوار باش

تا سحر ای شمع بر بالین من
سايه غم ناگمان بر دل نشت

ورنه مرگ امشب به فریادم رسدم
چون به دام مرگ افتادم رسدم

... آه! ای یاران به فریادم رسید
ترسم آن شیرین تر از جانم ز راه

جز توأم در این جهان غنخوار کو؟
وای بر من وای بر من یار کو؟...

... همدم من، مونس من، شمع من
واندرین صحرای وحشت‌زای مرگ

بسوزم

چه بستر که از شکوه خاموش باشم

... چو کس بازبان دلم آشنا نیست

چو یاری مرا نیست هم درد بہتر که از یادیاران فراموش باشم

آثار درباره علی شریعتی

برخی از آثاری که درباره دکتر شریعتی منتشر شده‌اند:

- مردی از خاکستان، طاها حجازی، تهران: انتشارات آگاه، ۱۳۶۴.
- شریعتی در جهان، حمید احمدی، تهران: شرکت سهامی انتشار، ۱۳۶۶.
- ارزیابی مناسبات فکری آیت‌الله مطهری و دکتر علی شریعتی، رسول جعفریان، تهران: شرکت انتشارات صیدا، ۱۳۶۸.
- میعاد با علی، حسن یوسفی اشکوری: نشر تفکر، ۱۳۷۲.
- نگاهی دوباره به مبانی فلسفه سیاسی شریعتی، بیژن عبدالکریمی: نشر مؤلف، ۱۳۷۰.
- پیغام زخم، پرویز خرسند، تهران: انتشارات نقطه، ۱۳۷۳.
- طرحی از یک زندگی، پوران شریعت‌رضوی، تهران: انتشارات چاپخشن، ۱۳۷۶.
- دکتر شریعتی از دیدگاه شخصیت‌ها، جعفر پژوم: نشر اشراقیه، ۱۳۷۶.
- شریعتی، ایدئولوژی، استراتری، حسن یوسفی اشکوری، تهران: انتشارات چاپخشن، ۱۳۷۷.
- حکایت‌هایی از زندگی دکتر شریعتی، شعبانعلی لامعی، تهران: انتشارات رامند، ۱۳۷۸.
- بیندیشیده مانده‌های فلسفی اندیشه معلم شریعتی، احسان شریعتی، تهران: بنیاد فرهنگی دکتر شریعتی، ۱۳۷۹.
- دیدگاه چهارم و سخنگوی آن دکتر علی شریعتی، حسن توانایان‌فرد، تهران: انتشارات چاپخشن، ۱۳۷۹.
- شریعتی، متفکر فرد، هاشم آغازجری، تهران: انتشارات ذکر، ۱۳۷۹.
- جایگاه علم و روش در اندیشه دکتر شریعتی، محمد علی ذکریایی، مشهد: انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۱۳۷۹.
- شریعتی در دانشگاه مشهد، ناصر آملی، مشهد: انتشارات دانشگاهی مشهد، ۱۳۷۹.
- بار دیگر شریعتی، سیدقاسم یاحسینی، تهران: انتشارات نگاه امروز، ۱۳۷۹.
- مسلمانی در جستجوی ناکجا آباد، علی رهنما، ترجمه کیومرث قرقلو، تهران: انتشارات گام نو، ۱۳۸۰.
- شریعتی و سروش: بررسی مقابله‌ای آراء و نظریات، سیدبهنام عربی زنجانی، تهران: نشر آریابان، ۱۳۸۰.
- ایدئولوژی: ضرورت یا پرهیز و گریز، رضا علیجانی، تهران: نشر چاپخشن، ۱۳۸۰.
- بازشناسی اندیشه‌های شریعتی (ویژه‌نامه)، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۸۰.
- تبارشناسی عقلانیت مدرن، محمدمأمين قانعی‌راد، ویراسته بیژن عبدالکریمی، تهران: انتشارات نقد فرهنگ، ۱۳۸۱.
- ققنوس عصیان (تألیف گروهی با آثاری از سوسن شریعتی، علی رهنما، پرواند آبراهامیان و...)، تهران: انتشارات قصیده‌سرا، ۱۳۸۱.
- شریعتی: راه یا بیراهه، رضا علیجانی، تهران: انتشارات قلم، ۱۳۸۱.
- شریعتی‌شناسی: اصلاح انقلابی، رضا علیجانی، تهران: انتشارات یادآوران، ۱۳۸۱.
- زند خام، شریعتی‌شناسی: زمانه، زندگی و آرمان‌های شریعتی، رضا علیجانی، تهران: انتشارات قلم، ۱۳۸۱.
- شریعتی و بازفهمی دین، حمید احمدی، تهران: انتشارات ذکر، ۱۳۸۱.
- از فراسوی مرزا، حمید احمدی، تهران: انتشارات قصیده سرا، ۱۳۸۳.
- شریعتی، آزادی، انسان و دموکراسی، امیرعباس سعیدی‌پور، تهران: انتشارات پردیس، ۱۳۸۳.
- از شریعتی، عبدالکریم سروش، تهران: مؤسسه فرهنگی صراط، ۱۳۸۴.
- تقليدگری و مدرنيته از دیدگاه دکتر شریعتی، وحید قربانی، تهران: انتشارات اخوان، ۱۳۸۴.
- شناسنامه یک زندگی: شریعتی به روایت شریعتی، میراحمد باقرزاده ارجمندی، تبریز: مؤسسه تحقیقاتی علوم اسلامی و انسانی دانشگاه تبریز: تاریخ معاصر ۱۴، ۱۳۸۴.
- شریعتی از نگاه سه نسل: گفتگو با محمدتقی شریعتی، سیدغلامرضا سعیدی، سوسن شریعتی و...، میثم محمدی، تهران: انتشارات قلم نو، ۱۳۸۵.
- آخرین پرونده: آلبوم عکس‌های علی شریعتی، سوسن شریعتی و مقدمه مونا شریعتی، تهران: مؤسسه بنیاد فرهنگی دکتر علی شریعتی، ۱۳۸۵.
- کاربرد آیات قرآن در اندیشه دکتر علی شریعتی، امیر رضایی، تهران: انتشارات الهام، ۱۳۸۷.
- اندیشه در مرز، حاتم قادری، تهران: انتشارات نگاه معاصر، ۱۳۸۷.
- مکتب شریعتی، سیدعباس موسوی، تهران: انتشارات دانش‌بیگی، ۱۳۸۸.
- شریعتی و غرب، رضا علیجانی، تهران: انتشارات قلم، ۱۳۸۸.
- سه شریعتی در آینه ذهن ما، رضا علیجانی، تهران: انتشارات قلم، ۱۳۸۹.
- درآمدی بر انسان‌گرایی علی شریعتی، سیدنور الحق کاووش، آلمان: نشر نیما، ۲۰۰۲.
- دکتر علی شریعتی، روح الله حسینیان، تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی.
- دکتر علی شریعتی، ناصر نادری، تهران: انتشارات مدرسه.
- دکتر شریعتی: جستجوگری در مسیر شدن، سید محمد حسینی بهشتی، تهران: انتشارات بقעה.

- از دموکراسی تا مردم‌سالاری دینی: نگرشی بر اندیشه سیاسی شریعتی و زمانه او، صادق زیباکلام، تهران: انتشارات روزنه.
- ده مقاله در جامعه‌شناسی دینی و فلسفه تاریخ، با تأملی در زندگی و اندیشه دکتر شریعتی، غلامعباس توسلی: انتشارات قلم، ۱۳۶۴.

...و

یادبودها

نگارخانه

شریعتی و همسرش پوران
شریعت‌رضوی

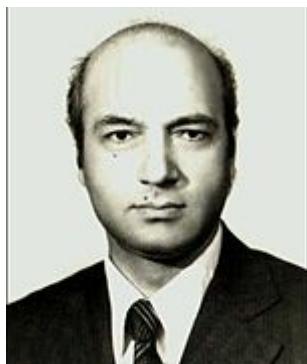
شریعتی در جوانی

شریعتی در اوایل جوانی

تصویری از شریعتی

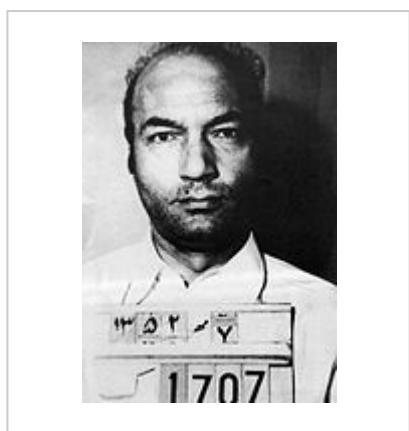
شریعتی در میانسالی

شریعتی و همسرش شریعت‌رضوی

نگاره علی شریعتی و سید روح الله خمینی در راهپیمایی

شریعتی در زندان ساواک

شریعتی و همکارانش در حسینیه ارشاد

یادبود دکتر علی شریعتی (تمبر ۱۳۵۹)

راهپیمایی پس از انقلاب ۱۳۵۷

تظاهرات پس از انقلاب ۱۳۵۷

جستارهای وابسته

- کانون نشر حقایق اسلام
- نهضت مقاومت ملی
- نهضت خدایرانستان سوسیالیست
- لویی ماسینیون (استاد شریعتی)
- حسینیه ارشاد

پانویس

4. نامشخص (ali" (https://books.google.c" .(2012). "shariati, ali" (https://books.google.c" .om/books?id=B105DQAAQBAJ&pg=PA1162&lpg=P A1162&dq=shariati+death+ali+heart+attack&source= bl&ots=hgaoRREbv0&sig=jmVKDsMX94Lw30ZHxvat fvXuzyU&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjq6uLKvafbAh ViMZO KHeK4DOIQ6AEIajAJ#v=onepage&q=shariat i%20death%20ali%20heart%20attack&f=false). In Mark Juergensmeyer, Wade Clark Roof. *Encyclopedia of Global Religion*. 1. SAGE. p. 1162. Retrieved 28 May 2018

5. «معبدهای دکتر شریعتی» (<http://drshariati.org/>). دکتر علی شریعتی / اسناد / تصاویر / معبدهای شریعتی / پایگاه

1. «زندگی نامه دکتر شریعتی» (<http://shariati.nimeharf.co/m/Shariati/article-442>). پیگاه معلم شهید دکتر علی شریعتی. دریافت شده در ۲۰۱۱ مه ۲۰۱۱.

2. «گواهی اشتغال به تحصیل» ([http://drshariati.org/show.a\(sp?ID=289&q](http://drshariati.org/show.a(sp?ID=289&q)). پایگاه اطلاع‌رسانی علی شریعتی. دریافت شده در ۲۰۱۱ مه ۲۰۱۱. «تاریخ تولد دوم آذر سال ۱۳۱۲ ذکر شده است»

3. «سالشمار زندگی علی شریعتی» (<http://drshariati.org/>). دکتر علی شریعتی / اسناد / سالشمار زندگی علی شریعتی / پایگاه اطلاع‌رسانی علی شریعتی. دریافت شده در ۱۹ ژوئن ۲۰۱۲.

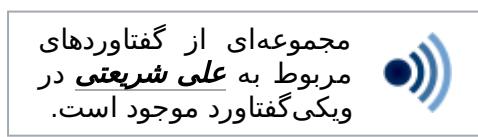
- Chehabi, Houchang (1990). *Iranian Politics and Religious Modernism: The Liberation Movement of Iran Under the Shah and Khomeini* (https://books.google.com/books?id=JJElQbUnGyYC&pg=PA209&lpg=PA209&dq=shariati+death+ali+heart+attack&source=bl&ots=-svqgv3PPS&sig=54DM8p7uZ7RLyo-RFs_AxUUAn8&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjg6uLKvafAhViMZOKEK4DOIQ6AEIPjAB#v=onepage&q=shariat%20death%20ali%20heart%20attack&f=false). ۲۰۱ ص. I.B.Tauris /<http://tarikhirani.ir/fa/news/30/bodyView/4426/0> ۲۰۰ احسان شریعتی: می خواهیم و صبیت پدرم اجرا شود (<http://tarikhirani.ir/fa/news/30/bodyView/4426/0.html>) ۲۰۱ ن. شریعتی: می خواهیم و صبیت پدرم اجرا شود (<http://tarikhirani.ir/fa/news/30/bodyView/4426/0.html>) ۲۰۰ پارامتر اعنوان = یا | title = ناموجود یا خالی (کمک) ۲۰۱ پوران، شریعت رضوی، طرحی از یک زندگی، انتشارات چاپخشن ۱۳۷۲، صص: ۲۴۳ و ۲۴۲ ۲۰۲. «تاریخ شفاهی کانون نشر حقایق اسلامی» (<http://www.ir/dc.ir/fa/book/359/default.aspx>) و سایت مرکز اسناد انقلاب اسلامی. ۲۰۳. ژهره نگاری سیاسی علی شریعتی: آرمانگرای اسلامی، علی رهنما، انتشارات حسینیه ارشاد، چاپ نخست، ۱۳۸۱، صص: ۱۷۷-۱۶۶-۷۴-۷۳-۳۱ (۱۷۷-۱۶۶-۷۴-۷۳-۳۱) ۲۰۴. بیات، آصف، شریعتی و مارکس، مجله اندیشه پویا، اردبیلهشت و خردداد ۱۳۹۱، ص ۷۶ ۲۰۵. زندگی علی شریعتی، زینب س. (<http://www.sharghian.c.com/mag/archive/005924.html>) ۲۰۶. شریعتی، علی، تشیع علوی و تشیع صفوي، انتشارات حسینیه ارشاد ۲۰۷. پدرام، مسعود (تیر ۱۳۷۶)، «قدر شریعتی»، ماهنامه ایران فردا (شماره ۳۴)، ص. صفحه ۲۳ ۲۰۸. اسفندیاری، محمد، راه خورشیدی، انتشارات دلیل ما، چاپ اول، ۱۳۸۲، تهران ۲۰۹. اشرف، توهم توطئه، ۷ تا ۴۶ ۲۰۱۰. ناصر قرگزلو، از انقلاب سفید تا انقلاب اسلامی، ص ۸۷، پاریس 2006 ۲۰۱۱. «آثار دکتر شریعتی: توحید و شرک» (<http://www.shariati.com/farsi/tohidsherk/tohidsherk3.html>) و بگاه علی شریعتی. ۲۰۱۲. «فردانیوز: نهضت خدایران سوسیالیست» (<http://www.fardanews.com/fa/news/66444>) نهضت-خدایران-سو سوسیالیست. پایگاه خبری تحلیلی فردانیوز. ۲۰۱۳. «نهضت خدایران سوسیالیست» (<http://www.ensani.i.r/fa/content/11479/default.aspx>). پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. ۲۰۱۴. «شریعتی و نهضت خدایران سوسیالیست» (<http://ohw.m.ir/show.php?id=597>) هفته نامه تاریخ شفاهی. ۲۰۱۵. «مقالات دکتر شریعتی: اگر باب و مارکس نبودند» (<http://www.shariati.com/farsi/popemarx.html>). و بگاه علی شریعتی. ۲۰۱۶. «دکتر شریعتی و ناکارآمدی انتخابات در جامعه نامتوازن» (<http://www.bbc.co.uk/persian/iran/story/2006/06/060>) و بگاه بی بی سی فارسی. ۲۰۱۷. «شریعتی و دموکراسی» (http://zamaaneh.com/idea/20/07/11/post_186.html) و بگاه رادیو زمانه. ۲۰۱۸. «متن کتاب /مت و امامت نوشته دکتر علی شریعتی» (<http://www.hezarsangar.com/akharin-anavin/akharin-anavin/4180-454.html>) پایگاه خبری تحلیلی هزار سنگر. ۲۰۱۹. «مهدویت انقلابی و مهدویت عرفانی» (<http://www.mehrn.ameh.ir/article/2028>)
- اطلاع‌رسانی دکتر شریعتی. دریافت شده در ۱۹ زوئن ۲۰۱۱
۶. «مدرک دکتر شریعتی برای اعزام به فرانسه» ([http://drshariati.org/show/?id=452](http://drsh.ariati.org/show.asp?ID=55&q= على شریعتی. پایگاه اطلاع‌رسانی ۲۰۱۱ مه ۲۰»). دریافت شده در ۲۰۱۱ مه ۲۰۰۱۱</p><p>۷. «گذرنامه دکتر شریعتی» (<a href=)). پایگاه اطلاع‌رسانی علی شریعتی. دریافت شده در ۲۰۱۱ مه ۲۰۰۱۱
۸. عبدالکریم سروش، از شریعتی، تهران، صراط، ۱۳۸۴، صص ۱۳۷-۱۶۱
۹. «عبدالکریم سروش: شریعتی و فلسفه» (<http://www.iptr.ایرانی.vdcgakt3993.html>) کانون ایرانی پژوهشگران فلسفه و حکمت. دریافت شده در ۲۰۱۱ مه ۲۰۰۱۱
۱۰. نامشخص ali" (<https://books.google.c.om/books?id=B105DQAAQBAJ&pg=PA1162&lpg=P A1162&dq=shariati+death+ali+heart+attack&source=bl&ots=hgaoRREbv0&sig=jmVKDsMX94Lw30ZHxvat fvXuzyU&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjg6uLKvafAhViMZOKEK4DOIQ6AEIPjAJ#v=onepage&q=shariat%20death%20ali%20heart%20attack&f=false>). In Mark Juergensmeyer, Wade Clark Roof. *Encyclopedia of Global Religion*. 1. SAGE. p. 1162. Retrieved 28 May 2018
۱۱. <http://www.britannica.com/biography/Ali-Shariati> [] ۱۱ Shariati)The Encyclopaedia of Britannica: Ali-Shariati (<http://www.britannica.com/biography/Ali-Shariati>)
۱۲. «تاریخ ایرانی - احسان شریعتی: می خواهیم و صبیت پدرم اجرا شود» (<http://tarikhirani.ir/fa/news/30/bodyView/4.html>) احسان شریعتی: می خواهیم و صبیت پدرم اجرا شود (<http://tarikhirani.ir/fa/news/30/bodyView/4.html>) دریافت شده در ۲۰۱۸-۰۳-۲۳
۱۳. شریعت رضوی، پوران، طرحی از یک زندگی، انتشارات چاپخشن، تهران، ۱۳۷۶. ۲۰۰۵، ص ۱۸۱ و ۲۰۰
۱۴. «زندگی نامه دکتر شریعتی» (<http://www.shariati.com/bio/f.html>) و سایت دکتر شریعتی. دریافت شده در ۲۶ مرداد ۱۳۹۰.
۱۵. بنیاد فرهنگی دکتر علی شریعتی -- سالشمار (<http://drsha.riati.org/?p=44#more-44>)
۱۶. کتابشناسی ادبیات فارسی در زبان فرانسه (به زبان فرانسه)، محمدجواد کمالی، انتشارات سخنگستر و معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد مشهد، ۱۳۹۳، ص ۱۰۴!
۱۷. رهنما ۱۳۸۰، صص ۱۷۴ و ۱۷۵
۱۸. Rähnämä, Alī (۱۹۹۴). *Pioneers of Islamic Revival* (<https://books.google.com.tw/books?id=Bmz9y2osH1YC&q=lazard#v=snippet&q=lazard&f=false>). Palgrave Macmillan. ۲۲۴-۲۲۵ ص.
۱۹. «گالری عکس‌های دکتر شریعتی» (<http://www.shariati.co.m/photogalleryf.html>) و سایت دکتر شریعتی. دریافت شده در ۱ بهمن ۱۳۹۱
۲۰. «شریعتی»، از مرگ مشکوک تا میز محکمه منتقدان» (<https://www.isna.ir/news/95032917424>) مرگ-مشکوک-تا-میز-محکمه-منتقدان. ایسنا. دریافت شده در ۲۰ مه ۲۰۱۸
۲۱. «مرگ مبهم دکتر شریعتی» (<http://shariati.nimeharf.co/m/Shariati/article-70>) و سایت دکتر علی شریعتی. ۱۸ مهر ۱۳۸۹. دریافت شده در ۲۶ مرداد ۱۳۹۰.
۲۲. «آخرین روزهای دکتر علی شریعتی» (<http://archive.mard.omsalari.com/Template1/News.aspx?NID=30751>) دریافت شده در ۲۰۱۷-۰۲-۱۶
۲۳. Ahmad Ashraf, "CONSPIRACY THEORIES" in *Encyclopædia Iranica*, Vol. VI, Fasc. 2, pp. 138-147

۵۹. <http://www.mehrnews.com/news/3887769>. تکامل-انسان-را-به-مثابه-یک-استعداد-استعلایی-در-کند شریعتی-<http://www.mehrnews.com/news/3887759>.
۶۰. فرزند-زمانه-شکست-است-تبارشناسی-اندیشه-شریعتی <http://drshariati.ir/media.asp?page2=1&showID=96>. «شابل» پایگاه اطلاع‌رسانی دکتر شریعتی.
۶۱. امیررضایی. «میزگرد دوم پیرامون شناخت شخصیت شریعتی» (<http://drshariati.ir/show.asp?ID=213&q=96>). پایگاه اطلاع‌رسانی دکتر شریعتی.
۶۲. Chandelle» (<https://translate.google.com/?hl=en&ta=.b=iT#fr/fa/Chandelle>). google translate
۶۳. شریعتی مزینانی، سوسن، مقاله: شابل یا شریعتی؟، من، کدام است؟، روزنامه شرق، ۲ آذر ۱۳۹۲
۶۴. علی شریعتی مزینانی. «وصیت‌نامه کامل دکتر شریعتی» (<http://www.shariati.com/farsi/vasiyat.html>)
۶۵. علی شریعتی مزینانی. «وصیت شریعتی» ([http://drshariat.i.r/ادکtron-علی-شریعتی/اسناد/موزه/دفتر-اشعار-شریعتی/](http://drshariat.i.r/ادکتر-علی-شریعتی/اسناد/موзе/دفتر-اشعار-شریعتی/)). دفتر اسناد شریعتی.
۶۶. «شعر دکتر شریعتی در روزنامه خراسان» (<http://drsharia.or/?p=2886>). بنیاد فرهنگی دکتر شریعتی.
۶۷. علی شریعتی مزینانی. «شعر شمع زندان دکتر شریعتی» (<http://www.shariati.com/farsi/sher/sham.html>). روزنامه خراسان.
۶۸. خطای یادکرد: خطای یادکرد: `<ref>` برجسب `<ref>` غیرمجاز؛ متنی برای یادکردهای با نام ReferenceA وارد نشده است. (صفحة راهنمای مطالعه کنید).
۶۹. علی شریعتی مزینانی. «ایران آزاد» (<http://drshariati.or/?p=2840>). ایران آزاد.
۷۰. «کتاب هبوط در کویر از دکتر علی شریعتی» (<http://sharia.ti.nimeharf.com/Shariati/article-249>). دانلود-هبوط-در-کویر-از-دکتر-علی-شریعتی/. وبسایت معلم شهید علی شریعتی. دریافت شده در ۳ سپتامبر ۲۰۱۸.
۷۱. «نمونه اشعار شریعتی» (<http://www.shariati.com/ashaa>). وبسایت دکتر شریعتی.
۷۲. <http://www.shariati.com/speech.html>. خانه شریعتی (مجموعه آثار و نقد شریعتی) (<http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/320205>). گفتگو. تهران. تابستان (۸): ۷ تا ۴۶. دریافت شده در ۴ زوئن ۱۴. ویگاه رسمی دکتر علی شریعتی (<http://www.shariati.com>)
۷۳. مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی (rsi) (<http://www.ir-psri.com>Show.php?Page=ViewArticle&ArticleID=233&SP=Fa>)
۷۴. علیجانی، رضا، زند خام (شریعتی‌شناسی)، تهران، نشر شادگان، ۱۳۸۰.
۷۵. ویگاه دکتر علی شریعتی (<http://shariati.nimeharf.com>)
۷۶. دکتر علی شریعتی (<http://nimeharf.com>)
۷۷. صدای سخنرانی‌های شریعتی (<http://www.shariati.com/speech.html>)
۷۸. خانه شریعتی (مجموعه آثار و نقد شریعتی) (<http://www.shariatihome.co>)
۷۹. ویگاه اطلاع‌رسانی شریعتی (<http://www.drshariati.org>)
۸۰. کانون آرمان شریعتی (<http://www.shandel.org>)
۸۱. دانلود مجموعه آثار دکتر علی شریعتی (<http://shariati.mohsen6558.com>)
۸۲. سخنرانی دکتر چمران در ستایش دکتر شریعتی (<http://www.bazchamran.ir/post/227>)
۸۳. مجموعه ای از گفتاوردهای مربوط به علی شریعتی در وبکی گفتاورد موجود است.

منابع

- اشرف، احمد (۱۳۷۴). «توهم توطئه» (http://www.bbc.co.uk/persian/interactivity/story/2004/06/040616_mf_shariati.html). ویگاه بی‌بی‌سی فارسی.
- مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی (rsi) (<http://www.ir-psri.com>Show.php?Page=ViewArticle&ArticleID=233&SP=Fa>)
- علیجانی، رضا، زند خام (شریعتی‌شناسی)، تهران، نشر شادگان، ۱۳۸۰.
- ویگاه دکتر علی شریعتی (<http://shariati.nimeharf.com>)
- دکتر علی شریعتی (<http://nimeharf.com>)
- صدای سخنرانی‌های شریعتی (<http://www.shariati.com/speech.html>)

پیوند به بیرون

<http://www.shariatihome.co>

<http://www.drshariati.org>

ویگاه اطلاع‌رسانی شریعتی (<http://www.drshariati.org>)

<http://www.shandel.org>

کانون آرمان شریعتی (<http://www.shandel.org>)

<http://shariati.mohsen6558.com>

<http://www.bazchamran.ir/post/227>

دانلود مجموعه آثار دکتر علی شریعتی (<http://shariati.mohsen6558.com>)

<http://www.bazchamran.ir/post/227>

سخنرانی دکتر چمران در ستایش دکتر شریعتی (<http://www.bazchamran.ir/post/227>)

خانه شریعتی (مجموعه آثار و نقد شریعتی) (<http://www.shariatihome.co>)

<http://www.shariatihome.co>

ویگاه اطلاع‌رسانی شریعتی (<http://www.drshariati.org>)

<http://www.drshariati.org>

دانلود مجموعه آثار دکتر علی شریعتی (<http://www.drshariati.org>)

<http://www.shandel.org>

کانون آرمان شریعتی (<http://www.shandel.org>)

<http://shariati.mohsen6558.com>

دانلود مجموعه آثار دکتر علی شریعتی (<http://shariati.mohsen6558.com>)

<http://www.bazchamran.ir/post/227>

سخنرانی دکتر چمران در ستایش دکتر شریعتی (<http://www.bazchamran.ir/post/227>)

این صفحه آخرین بار در ۷ ژوئن ۲۰۱۹ ساعت ۲۲:۲۰ ویرایش شده است.

همه نوشته‌ها تحت [مجوز Creative Commons Attribution/Share-Alike](#) در دسترس است؛ برای جزئیات بیشتر [شرایط استفاده](#) را بخوانید.
ویکی‌پدیا® علامتی تجاری متعلق به سازمان غیرانتفاعی بنیاد [ویکی‌مدیا](#) است.